

Mater X Y
schooltoneel
in twee delen
en
vijf dagen

Ze heeft haar hoofd verloren

En dus haar hart gevonden

Nico VAN DEN BORRE
Joost DELCOURT
Hedwig COOREMANS (02/582.09.48)

2003 - 2004

ALMO
Royal House, Coremansstraat 34
2600 BERCHEM

PERSONEN

In volgorde van optreden.

Vele dubbelrollen mogelijk.

Heel wat rollen kunnen zowel door meisjes als door jongens worden gebracht.

M.X. (Mister X)

De bananenschillenlegger.

De directeur van de school.

De toneelmeesters.

De adjunct-directeur (of secretaris) van de school.

Meneer Priem.

Mr. Pieters en Mevr. Pieters.

Juffrouw Aelgoet.

Jan en Betty.

Fideliotix en Iserbatix.

Amorix.

M.Y. (Miss Y)

Yna.

Y-tje 1 en Y-tje 2.

Merel.

De professor.

De ideale leerkracht.

De studiemeester.

Vier telaatkomers.

Voordrager poëzie.

Drie leerlingen A, B en C.

De ideale leerling.

Leerkrachten Anja en Bea.

Een vader en zijn Zoon.

Eén leerling, heel alleen.

Marcelleken.

De Wijze Wijzer.

De Ridder.

GROEPEN

Het orkest.

De dansers.

De Y-tjes.

De leerlingen: Alex, Boris, Chris, Danny, Ester, Fien, Gina, Harry, Inne, Jürgen.

Een klas van negen leerlingen.

Een aantal vooraf opgenomen stemmen.

DECOR

Open doek. Lege scène.

Een barkruk links. Een paspop in het midden.

Achteraan: niveauverschillen. Op het ene zit het orkest, op het andere de Y-tjes.

Indien praktisch mogelijk: één groot projectiescherm achteraan of bovenaan de scène. Zo niet: twee projectieschermen links en rechts van de scène.

* *
*

OPMERKINGEN

- ° Namen, eventueel plaatsen en gebeurtenissen kunnen aangepast worden aan de plaatselijke toestanden of geplogenheden van de school.
- ° De gekozen muziek is vrijblijvend. De muziek evolueert, de tijd past zich aan. Anderzijds... Er bestaat muziek met eeuwigheidswaarde.
- ° De muziek- en filmfragmenten die voorgesteld worden, zijn bijgevolg slechts suggesties.

* *
*

Prolog

De schepping van XY-land

De zaal is halfdonker. Intieme sfeer. Zachte achtergrondmuziek.

Zodra het publiek binnensijpelt begint het op het scherm te bliksemen. Door de zaal waart een geheimzinnige figuur, gehuld in een lange, zwarte kapmantel. Andere, elfachtige figuren, geheel in wit en geel gekleed, schrijden eveneens door de rijen. Dit zijn de Y-tjes. Ze schenken hier en daar een witte (of gele) bloem aan een toeschouwer. Even vóór het spel begint, gaat de zwarte figuur naar de scène, waar hij, armen gekruist, in het midden blijft staan en het publiek bekijkt. Zijn aangezicht wordt overhuifd door de kap. De paspop wordt gevangen in een zuil van wit licht.

De Y-tjes nemen hun plaatsen in. Ze borduren (doen alsof) aan een werkstukje. Ze zullen dit steeds doen zodra ze zich op hun plekje verzamelen.

Even later, zachte verlichting over de hele scène. Rook. Door de rook komen dansers opgekropen. Alleen de armen van de kronkelende dansers zijn zichtbaar.

De zwarte figuur ontdoet zich van zijn mantel, die hij zacht op de grond laat zakken. Het is M. X, gekleed in een zwart pak zonder mouwen en een wit hemd.

Twee dansers, volledig in een wit, satijnen kleed gehuld, maken zich los uit de kronkelende massa en dansen traag in de buurt van M. X. Door hun kledij zien ze eruit als embryo's. Ze stellen de geboorte voor. Scherm: beelden van een echografie.

Muziek: Also Sprach Zarathustra.

De melodie vloeit over in moderne up-tempo muziek, genre Praga Khan. De overige dansers staan recht en dansen mee. Daarna verlaten ze de scène. Eén danser neemt de zwarte mantel mee.

M. X.

Geacht gehoor, goede mensen, beste vrienden,

Trouwe bondgenoten, weledele lieden,

Wij hebben u, voorwaar, heel wat aan te bieden.

Wij zijn blij verrukt u hier in XY-land te mogen begroeten.

Wat een eer zulk een uitgelezen schoon volk te ontmoeten,

Zodra de ongeploegde dag rijst uit de donkere nacht,

In wiens schoot het vale maanlicht u verwacht.

Zelden sprong de schepper zo kwistig om met schoonheid,

Toen hij deze schare, hier voor ons, heeft gebenedijd.

Ik zie mensen met rode, zwarte en witte haren,

Die, ondanks alles, hun kalnte weten te bewaren.

Ik zie ronde, rechte en haakse kaken,
Neuzen en ogen die van levenskracht blaken,
Wees allen welkom en laat u zacht verleiden
Door een verhaal dat u voert naar grote XY-tijden!

Kort stukje triomfantelijke muziek, dat voortaan als 'kenwijsje' zal aangeduid worden.

Geniet van het hemelse spektakel dat zal komen!
Aanschouw, vrienden, dit tranendal van botsende atomen,
Dit wervelen van emoties langs machtige hemelsferen.
Luister en geniet van wat X en Y beweren,
Over het eeuwige wringen tussen recht en krom.
Goed en kwaad, slim en dom.
Luister schroomvallig, wees aandachtig,
Het verhaal is luisterrijk en prachtig,
Het duurt slechts vijf etmalen,
Die wij hier graag voor u verhalen.

Kenwijsje, met echo.

Geacht publiek, lieve mensen, weledele lieden,
Trouwe bondgenoten, goede vrienden,
Leg uw oorschelp op onze mond,
(niet zozeer om uw aandacht op te frissen,
eerder om geen van onze woorden te missen.)
Ge zult zien: uw geesten worden alras gezond,
Van iedere druppel die van onze lippen stroomt.
Want van elke X en Y die de moeite loont,
Zal elkeen zeeën van wijsheid ontvangen,
Wijsheid over goedertierenheid die, zo zegt men, u zal bevangen.
Vijf dagen lang gaan wij met u op tocht,
Langs wegen die ik van oudsher vóór u heb bezocht.
Vijf dagen lang gaan we op zoek naar het allerhoogste,
Onze ultieme muze, ons grote licht, onze Mater XY.
Vijf dagen lang kijken wij met u naar XY-land,
Tot uw geesten van kracht overstromen,
En het opperwezen tot ons, tot u, zal komen.

Bewonder en aanschouw, verlies geenszins uw zinnen.

Want... het spektakel gaat beginnen!!

Muziek: O Fortuna – Orff.

Flikkerlicht, donder. Projectie: bliksem.

M. X.

In den beginne, beste mensen, waren er slechts sterren en kometen,

Het was alsof de XY-planeet door de goden was vergeten,

Ze werd door stormwind belaagd, bleef dor en verlaten.

Niemand om te beminnen, niemand om te haten.

Welke levende ziel durfde deze wereld te betreden?

Tot Mater XY er het leven schiep, diep daar beneden.

Stap voor stap, dag na dag vormde Mater XY de XY-wereld.

Op de eerste dag schiep Mater XY vol gratie,

De directie.

Hij neemt rustig plaats op de barkruk. De bananenschillenlegger sluipt op met een bananenschil, die hij heel precies neerlegt. Hij verdwijnt op de tippen van zijn tenen.

De directeur komt op.

Noot: dit is de directeur (m/v) van de school, die zichzelf speelt.

Hij ziet de bananenschil en is verontwaardigd. Hij kijkt rond en gebaart als om iemand te roepen, maar niemand daagt op. Ten slotte neemt hij zelf de schil tussen twee voorzichtige vingers en draagt ze naar achteren. De toneelmeester neemt ze aan. De directeur komt terug.

Een seconde later komt de adjunct-directeur/secretaris (m/v) op. Die speelt ook zichzelf. Hij blijft, vriendelijk glimlachend achter zijn directeur staan. Die merkt hem echter niet op.

DIRECTEUR:

Dames en heren, goede vrienden en sympathisanten van onze school, goede avond. Mag ik u van harte welkom heten op de voorstelling van ons nieuwe theaterproject. Naar (jaarlijkse) traditie en na maandenlange repetities en voorbereidingen, pakken onze leerlingen en leerkrachten uit met een flinke brok theater. Dat het iets speciaals zal worden, hoef ik eigenlijk niet te vertellen. U weet dat onze school garant staat voor telkens weer een productie van hoge kwaliteit. Een enthousiaste ploeg werkte aan de verwezenlijking van het project dat ze vanavond voor u zal brengen. Dit titanenwerk kostte weer -ik zal het maar met een versleten cliché zeggen- zweet en tranen. Vooral dat eerste. *(Andere toon)* Ik heb Meester X echter twee dingen beloofd: dat ik niets over de inhoud zou verklappen en dat ik mijn inleiding zo kort mogelijk zou houden. Bijgevolg rest me enkel u een zeer aangename theateravond en veel kijkgenot toe te wensen. Misschien nog even dit: de acteurs zou-

den ten zeerste appreciëren dat u tijdens de voorstelling uw gsm zou willen uitschakelen, want...
(*Zijn gsm rinkelt. Hij neemt hem. Tikje verveeld*) Hallo? (...) Met mij. (...) Hier op school, waar anders? (...) Je wist toch dat er voor vanavond een voorstelling was gepland? (...) Hoe, ik heb je dat niet gezegd? Ik heb het je wel gezegd! (...) Excuseer, maar ik weet het héél zeker! (...) Ja, het komt bepaald ongelegen, ik ben net mijn welkomstwoordje aan het uitspreken. (...) Ik... je... Nee, ik... Direct? (...) (*Zucht*) Ik kan hier toch niet zomaar... De mensen... (...) Ja, 't is al goed. Maar laat me dan tenminste X (*Naam adjunct/secretaris*) op de hoogte brengen. (...) Jaja, ik kom direct. (*Een diepe zucht. Hij maakt een verontschuldigend gebaar richting publiek en toetst een nummer in. Het rinkelt bij de adjunct/secretaris. Deze neemt zijn gsm*)

ADJ./SECR.

Hallo? Met X. (*Zijn eigen naam*) Er is veel volk, hé?

DIRECTEUR.

Zeg, zou je even naar de feestzaal kunnen komen. Ik heb daarnet een telefoontje gekregen van... Hoe weet jij dat er veel volk is? (*Freeze. Hij draait zich langzaam om en ziet X*) Wat sta jij hier te doen?

ADJ./SECR.

Gewoon... Ik werd opgebeld... je weet wel... Er werd me gevraagd of ik je wou vragen of je zo snel mogelijk naar... je weet wel...

DIRECTEUR.

Alsof ik dát nog niet wist! (*Boos af. De adj./secre. volgt hem*)

M. X.

En even daarna schiep Mater XY de leerkrachten en de ouders.

Kenwijsje.

Meneer Priem, leerkracht wiskunde, komt op, gevolgd door beide toneelmeesters, die een tafeltje en drie stoelen aanbrengen. De ene toneelmeester draagt een stofjas, de andere een overall. Ze zijn het er blijkbaar niet over eens waar de stoelen precies moeten terechtkomen. Meneer Priem maakt er hen vriendelijk op attent. Ze plaatsen de meubeltjes en gaan af. Blijkbaar botert het niet tussen die twee.

Meneer Priem neemt plaats achter de tafel en leest de krant. Een ouderpaar nadert.

MOEDER.

Excuseer, meneer...

PRIEM.

Hm? (*Krant weg*) Goede avond. Ga zitten. (*Geeft een hand. Ze nemen plaats*)

MOEDER.

U bent meneer Dekens van godsdienst/zedenleer, zeker?

PRIEM.

Gd/zl? Nee, nee. Priem. Van wiskunde.

MOEDER.

Wij zijn de moeder en de vader van Betty Pieters, meneer.

PRIEM.

Pieters... (*Rommelt in paperassen*) Momentje... Hier... hm... Ziet er niet goed uit, mensen... Absoluut niet goed.

MOEDER.

Oei... En ze zit nochtans geregeld op haar kamer. Hé, Roger? (*Vader knikt*)

PRIEM.

Ik soms ook, mevrouw. Maar dat wil nog niet zeggen dat ik daarom een boek opensla.

MOEDER.

Ik wist niet dat het zo erg was. Ze zal toch niet gebuisd zijn van 't jaar?

PRIEM.

Wiskunde is een belangrijk vak, mevrouw. (*Recht, scandeeert*) Een uiterst belangrijk vak. Om niet te zeggen, het vak der vakken! Het...

De vader staat recht. Priem zwijgt. Pauze.

VADER.

Wij hebben daar geen verstand van, meneer. (*Gaat zitten*)

PRIEM:

Dat is dan jammer, want het belang van wiskunde kan nooit genoeg benadrukt worden, meneer.

VADER.

Maar wat moeten wij dan doen, meneer?

PRIEM.

Wijzelf moeten niets doen, meneer. (*Pauze. Hij gaat zitten*) Zij moet het doen. Meer studeren. Meer niet. Zeg haar dat maar met mijn complimenten. Wie geen wiskunde studeert, komt er niet. Zo simpel is dat.

MOEDER.

We zullen het haar nog eens aan het verstand trachten te brengen, hé Roger?

VADER.

Als ge haar vergelijkt met onze Jan... Ze doet nochtans haar best. Allee, die indruk heb ik toch...

MOEDER.

Dat is dan toch een teken dat ze niet genoeg doet, hé. Meneer Spriet, zoudt ge ons eens willen zeggen waar de meneer van Nederlands zit, alstublieft?

PRIEM.

Priem, mevrouw. Priem, van wiskunde. En de meneer van Nederlands is een juffrouw. Dat tafeltje ginder.

MOEDER.

Dank u, meneer. (*Echtpaar recht en handen geven*)

PRIEM.

Zoals we dan afgesproken hebben...

Hm... Geen verstand van wiskunde... Hebben zulke mensen wel een doel in hun leven? (*Af*)

Kenwijsje.

Juffrouw Aelgoet, beladen met een stapel dossiers, neemt zijn plaats in. Het echtpaar was even opzij gaan staan en komt terug naar het tafeltje.

AELGOET.

Goede avond. U bent de ouders van? (*Handen geven*)

MOEDER.

De vader en moeder van Betty Pieters, juffrouw.

AELGOET.

Juist, ja. Gaat u zitten. (*Ze doen het*) Wel, meneer en mevrouw Pieters, wat Betty betreft... Naar mijn mening hebben we hier te maken met iemand die vlug gedesorïenteerd is en ergens een acuut gebrek aan motivatie vertoont. En motivatie is ergens wel degelijk een must om tot bevredigende resultaten te komen. Nochtans bevindt Betty zich in een gemengd heterogene groep, waar een maximale prestatiedrang door interklassikale interactie geen utopie is. Dat stimuleert uiteraard sterk de zelfactiviteit en tevens ergens de appreciatie van mekaars leerhouding. Anderzijds proberen wij constant te anticiperen. Toch lijkt Betty me, ondanks systematische observatie en voortdurende remediering ergens erg passief en gedemotiveerd. Nochtans is de context om optimaal te functioneren er sowieso.

MOEDER.

(*Na korte pauze*) Leert ze dan niet genoeg, juffrouw?

AELGOET.

Ergens hebben wij inderdaad niet de indruk dat ze alle facetten van het studieproces optimaal benut. Om het met een concreet voorbeeld te illustreren: evaluatie van een controletoeets impliceert syste-

matische remediëring. Dat trachten wij dan ook zo efficiënt mogelijk in te voegen, maar bij Betty sorteert dat blijkbaar weinig effect.

MOEDER.

Zou ze dan toch op onze Jan lijken? Allez, Roger, zeg ook eens iets.

VADER.

Tja...

AELGOET.

Daar kunnen we inkomen. De oorzaak ligt waarschijnlijk in het feit dat er zich bij Betty ergens een teveel aan andere interesses manifesteert, wat impliceert dat haar belangstelling voor schoolse activiteiten tot een minimum wordt beperkt. Vandaar de lacunes. Het is trouwens frappant dat haar concentratie tijdens het lesgebeuren haast nihil is.

MOEDER.

Concentratie? Ha, dat begrijp ik! Dat kind heeft daar toch zo'n last mee. Over 't laatst stuur ik haar naar de supermarkt om citroenen en raad eens waar ze mee afkomt? *(Korte pauze)* Met bananen! Maar, moeke, dat is toch ook geel, zei ze. Ik heb het 's avonds nog tegen mijn man gezegd. Ik zeg, Roger, zeg ik...

AELGOET.

U hebt volkomen gelijk, mevrouw. Maar om nog even terug te komen op...

MOEDER.

Ze zal er van 't jaar toch door zijn, juffrouw?

AELGOET.

Kijk, ergens is het opportuun haar lacunes te inventariseren, zodat we het geheel kunnen bespreken op de volgende klassenraad. In geval we haar onmogelijk kunnen bijsturen, zullen we eventueel overgaan tot heroriëntering. Maak u dus niet te veel zorgen. Het komt allemaal wel op zijn pootjes terecht. In orde zo?

Allen recht en handen geven. Ouders af. Aelgoet zucht en ruimt haar paperassen op.

AELGOET.

Er zijn van die mensen die het nooit zullen begrijpen... *(Af)*

Kenwijsje.

Tafel en stoelen weg door de toneelmeesters, die het er moeilijk over eens worden langs welke kant ze alles zullen wegdragen.

M. X.

...en diezelfde dag schiep Mater XY de leerling.

STEM MOEDER.

Já-á-n!! Zijt ge nu nog niet op?

JAN.

(Op in pyjama, tegen zijn zin.) Wat is 't?

STEM MOEDER.

Dat is nu al de zoveelste keer dat ik roep. Maak dat ge klaar zijt of ge komt weer eens te laat!

JAN.

Ja jong, zeg. Zaag zo niet. *(Sloft af)*

MOEDER. (Op)

Betty-y-y!!

BETTY.

(Op. Gelaarsd en gespoord om naar school te gaan. Kopje koffie in de hand) Ja, mama, ik weet het, maar we hebben straks GO van wiskunde. Ik ben al op van zes uur om alles nog eens na te kijken en... *(Duwt het kopje in moeders handen)* Priem Subliem schiet mij af als 't niet goed is. Ik moet ervandoor. Tot vanavond. *(Af. De moeder volgt)*

M. X.

Ten slotte schiep Mater XY op de eerste dag het XY-land!

Hij komt van de barkruk en gaat achteraan in de schaduw staan.

De toneelmeesters willen beide de barkruk weghalen en er ontstaat een korte (onhoorbare) woordenwisseling. Ze dragen ze dan maar met z'n tweetjes af.

Op het scherm: donder, bliksem.

Muziek: O Fortuna.

Dansgroep.

* *

*

Deel 1

Maandag, dag van de Maan

Op het scherm verschijnt de tekst: “Maandag, dag van de Maan”. Daarna volgt als intro een fragment uit “The Matrix”, door Larry en Andy Wachowski.

Muziek: O Fortuna, vloeit over in ‘I don’t like Mondays’ van de Boomtown Rats.

Dansers af.

De X-men verschijnen. Het zijn Fideliotix en Iserbatix. Fideliotix wandelt binnen op zijn handen.

Fideliotix is de vosachtige. Kleuren: oranje, geel en rood. Haren: oranje.

Iserbatix is de wolfachtige. Kleuren: blauwe tinten en grijs. Haren: blauw.

IS. Fideliotix... Fideliotix!

FI. Ja...

IS. Zeg, op uw voeten lopen is veel gemakkelijker.

FI. Echt?

IS. Echt.

FI. *(Probeert normaal te lopen. Het lukt)* ’t Is waar. Dank u wel, Iserbatix!

IS. Ik wist het wel! *(Hij loopt op zijn handen en gaat zo naar de rand van de scène)* Kom, we gaan met de X-box spelen.

Ze nemen plaats op de rand van de scène en spelen een poosje met een game-boy.

Live-muziek.

Projectie: live-game, met geluid en al.

FI. O... o ... o ... wat amuseer ik mij zo, hier in XY-land.

O... o ... o ... wat amuseer ik mij zo.

IS. O... o... Yes... Yes! Ik heb gewonnen! Ik, Iserbatix, ik ben de koning van de X-box, koning van XY-land. I am the king of hell fire...

FI. And I bring you...

Samen: FIRE!

Projectie + geluid: vuurwerk.

Spots op het orkest.

Muziek: disco-medley: I am the King of hell fire (Arthur Brown), the final Countdown (Europe), I will survive

Opmerking [HC1]:

(Gloria Gaynor).

Dansers op. Iserbatix en Fideliotix dansen uitgelaten mee.

Tijdens het dansen komt Amoratix op. Hij blijft op de achtergrond. Kleuren kostuum: wit en hemelsblauw.

M. X komt naar FI. en IS. Dansgroep af.

M. X. Wees stil en hou uw dierlijke driften in bedwang,

Straks maakt ge Y-tjes ginds in de verte nog bang.

Had ik u niet verboden met de X-box te spelen?

Of luistert ge niet meer naar mijn bevelen?

Ze knielen elk langs een kant van M.X. en wentelen zich aan zijn voeten.

FI. Fideliotix, uw dienaar. Meester X, vergeef ons onze schulden...

IS. Iserbatix, ook redelijk neig uw dienaar. Meester X, vergeef ons ook redelijk neig onze schulden.

FI. ... schulden. En leid ons niet in betovering.

IS. ... betovering. Maar verlos ons van koude baden.

FI. ... baden. Wij zijn slechts eenvoudige zondigaards.

IS. ... zondigaards en van pure onwetigheid lappen wij al te vaak

FI. ... vaak. Ons verstand aan onze kaars.

IS. Jaja, aan onze kaars. (*Dwaze lach van beide*)

Maar voor u, Meester X gaan wij door een vuur.

FI. ... maar dan liefst geen al te groot vuurtje.

IS. Jaja, voor een klein uurtje. (*Opnieuw dwaze lach*)

M. X. (*In de war door hun gedaas*) Wat? Wat?

FI. Zo eentje om over te springen.

Hij begint, alsof zijn voeten samengebonden zijn, geconcentreerd te springen.

IS. Jaja, zoals over kampvuren om te zingen. (*Begint op dezelfde manier rond te springen*)

M. X. Wat?... Hou nu toch eens op!

Ge werkt op mijn systeem. Stop!

Ze werpen zich opnieuw aan zijn voeten en jammeren. M. X verliest zijn geduld en brult als een leeuw. Ze kruipen elk doodsbang naar een kant van de scène. M.X. blijft alleen in het midden.

FI. Euh... Misschien een kaarsje of zo? (*Toont een stompje kaars en nadert kruiperig op handen en voeten*)

Is: Of een theelichtje? (*Toont een theelichtje*) (*Idem*) Dat is nu de mode.

FI. Mmm... ja... Een kaarsje... (*Ingehouden geginnik*)

IS. Mmm... nee... Een theelichtje. (*Idem*)

FI. Theelichtje mooier dan kaars. Geef hier! (*Rist het theelichtje weg*)

IS. Hé? Is van mij! Pikkendief!

Ruzie aan de voeten van M.X.

AM. (*Treedt uit de schaduw*) Fideliotix en Iserbatix, stomme beesten!

Gedraag u alstublieft! Verdomde plaaggeesten!

Doorluchtige M. X, vergeef hun vrijpostigheid in mijn naam.

Ik verzoek u, onthoud hen van een blaam.

Ze zullen u betuigen hun respect,

Zo niet kent mijn tuchtiging het nodige effect.

(*Nadrukkelijk*) Of is dat niet zo? Fideliotix?

FI. (*Kruiperig*) Jawel, meester Amoratix.

AM. Iserbatix?

IS. (*Idem*) Jawel, meester Amoratix.

M. X. Goed, beledig mij niet,

En doe wat ik gebied.

Of ik verban u X keer X jaar naar de X-put op de maan,

En ge weet, daar komt ge nooit heelhuids vandaan..

FI. Neen, meester X, niet in de X-put! Niet naar de maan!

Want dan is ons verhaal op de eerste dag al naar de vaan.

IS. Jaja, naar de vaan.

En dan moeten al deze mensen naar huis.

FI. Ja, daar zitten de sukkels dan als een luis.

Van pure verveling de hele avond voor de buis. (*Dwaas gelach*)

IS. Meester X, uwe doorluchtigheid, ook wij willen naar XY-land kijken.

FI. Onze ogen barsten uit hun voegen om te zien wat zal blijken,

Wat er gaat gebeuren, daar diep beneden.

IS. Jaja, daar diep helemaal gans volledig... besneden. (*Dwaas gelach*)

AM. (*Legt hen met een kort gebaar het zwijgen op*)

Meester X, waarom dwalen wij op dit gezegende uur,

Onder de geweldde koepel van diep azuur.

Langs groenige wegen van het zalige XY-veld?

M. X. Amoratix, heb ik dat dan nog niet verteld?

IS. Nee, meester X, dat hebt gij nog niet gedaan.

FI. Ofwel heeft hij het niet goed verstaan. *(Tikt met zijn vinger op zijn voorhoofd)*

IS. en FI. gaan zitten en spelen met X-box.

M. X. Wel, ginds spelen de Y-tjes met elkaar.

IS. en FI. hebben deze opmerking gehoord en kijken vol belangstelling naar de mooie Y-tjes. Ze laten hun X-box voor wat ze is en beginnen, vanop afstand, discreet te flirten met de Y-tjes. Er zijn er twee die positief reageren. De anderen vinden het gedrag van hun vriendinnen beneden alle peil, nemen er afstand van en werken door.

M.X: Neem hen door de sluiers van het ochtendsmaragd waar.

Ziet ge de engelen van het land, de liefdesnimfen van de dag?

AM. X keer X ja, mijn hart wordt overspoeld door eerbied en ontzag.

M. X. Amoratix, mijn vriend, sinds Mater XY heeft geschapen dit land,

Proberen wij onze heerschappij te vestigen 't allen kant.

Maar een grens blijft X en Y scheiden,

Wat ons eerder doet treuren dan verblijden.

AM. Maar wij X-men heersen over XY-land al eeuwen?

M. X. Al moet ik het uit de zon laten sneeuwen,

Ik overtuig de Y-tjes om een verbond aan te gaan,

Zodat hun verzet geen reden meer heeft van bestaan.

Opdat wij, de X-Men, in XY-land regeren,

Wat ieder ten zeerste zou waarderen.

AM. Het kan toch geen problemen geven,

Om voortaan in harmonie samen te leven?

M. X. Miss Y biedt felle tegenstand,

Ze is tegen onze levensvisie diep gekant.

Ze noemt ons boodschappers van het kwaad

En maakt ons bij al haar Y-tjes fel gehaat.

Nochtans wil ik over allen mijn macht verspreiden,

Daarom zal ik hen door vriendschap verleiden.

AM. Zo niet?

M.X: Zullen we hen in geweld dompelen.

Hen door woede en toorn overrompelen,

Jij, Amoratix, wordt mijn eerste luitenant,

Mijn voorganger in de strijd, mijn adjudant.

AM. Uw eerste luitenant, meester, wat een eer!

Dank u, Meester X, dank u zeer.

Fi & IS. Joepie!! Joeperdepoepie!!

Ze staan recht en maken een paar danspasjes. Twee Y-tjes staan recht en willen even meedansen, maar M.Y beveelt hen te gaan zitten. Ze doen het.

M. X. Nu ga ik rustig met de Y-tjes praten,

FI. We zijn in alle straten.

Mogen we met u mee?

M. X. Van mijn leven niet! Oh nee!

Blijf hier, veilig op afstand.

IS. Staat het morgen in de krant?

M. X. *(Tot Am.)* Voorzichtigheid is geboden,

Ik zweer het bij al onze goden!

Want zij koesteren geheime toverkrachten,

Om ons in hun liefdesarmen te versmachten.

AM. jaagt FI. en IS. weg. Ze gaan op kant staan en kijken toe. M. X stapt naar de Y-tjes.

M. X. Liefvallige Y-tjes, goddelijke wezens, meesteressen van de dag die amper begon,

Wat danst gij sierlijk en speels door de vroege maandagzon.

Het blad van de roos breekt rood door de wegglijdende ochtenddauw.

Oh wee, ik laat me door uw schoonheid verleiden, niet dat ik het berouw.

M. Y. *(Blijft zitten)* Wie streelt daar zo lieflijk onze zinnen?

M. X. Wantrouw mij niet, vriendinnen.

M. Y. Wie zijt gij, vreemdeling?

M. X. Ik ben een eenvoudige zendeling.

Zie het rozenbed waarop ik lig en smacht,

En met eerbare bedoelingen naar uw harten tracht.

YNA. Meester X, dat dacht ik al. *(Staat recht)*

Onze harten zijn niet te koop, te geef of te stelen.

We zullen de liefde wel onder onszelf verdelen.

M. Y. Sla geen acht op hem, Yna.

M. X. Lieve Yna, wie heeft het over stelen?

Zou mijn gelaat een dief verhelen?

Aanhoor het grote verhaal van deze kleine man.

M. Y. Grote verhaal? Kleine man! Waar is die dan?

M. X. Miss Y, over vriendschap, liefde en schoonheid spreek ik voortaan.

Aanschouw met mij de papierdunne stralen van de maan.

Want maandag, de eerste dag van de week staat centraal.

Want op deze dag begint ons verhaal.

YNA. De eerste dag van de week?

Y-tje 1. (*Recht*) Wat vertelt ge toch?

Y-tje 2. (*Idem*) Gij brengt ons van de wijs!

Y-tje 3. (*Idem*) We zouden het welhaast vergeten, de week gaat beginnen. Zij komen.

Y-tje 4: Straks wordt Marcelleken nog wakker!

De Y-tjes staan allemaal recht en beginnen door mekaar te fluisteren.

Y-tjes. Ga weg. Laat ons met rust.

Ze herhalen de woorden zodat er een soort echo ontstaat. Ze bewegen traag met de armen en dwingen M.X. te wijken. Hij kan tegen de overmacht niet op en verdwijnt boos. Amorig verdwijnt na hem. De Y-tjes gaan naar achter, op de twee na, die rond Fideliotix en Iserbatix blijven draaien.

Y-tje 1. Wij moeten naar de mensen kijken. (*Flirt met Iserbatix*)

Y-tje 2. En de plooiën van de aarde gladder strijken. (*Streelt de haren van Fideliotix*)

M. Y. Laten we kijken naar de aarde, kijken naar XY-land.

Laten we kijken wat daar gebeurt, ik ben erop gebrand.

Alle Y-tjes: (*Iets meer naar voor*) Open de schoolpoorten, want het is maandag! (*Allen af*)

Het woord 'Maandag' wordt gefluisterd. (Met echo)

De Y-tjes verdwijnen, op twee na. Die gooien kushandjes naar Fideliotix en Iserbatix en verdwijnen op hun beurt. F. & I. zijn door het dolle heen, maken een paar gekke bokkensprongen en verdwijnen.

Black-out met schoolbel.

Scherf: even een algemeen beeld van de speelplaats waar hier en daar een paar leerlingen in de rij staan. Maar de rijen zijn alles behalve volledig! Dan de schoolpoort. De studiemeester legt er zijn volle gewicht tegenaan om ze dicht te houden. Maar het mag niet baten: de overmacht is te sterk. Een massa telaarcomers stroomt binnen en loopt de studiemeester onder de voet. We zien hoe hij rechtkrabbelt in een stofwolk: hij is helemaal verhakeld.

Muziek: live-orkest speelt een fragment van 'I don't like Mondays' door The Boomtown Rats'.

De Telaarcomers.

De(zelfde) studiemeester komt op. En daar verschijnt de eerste telaarcomer.

STUDIE: Wel? Gij kunt zeker nooit op tijd komen?

L 1: (*Op. Autosleutels in de hand*) Da's hier elke keer 't zelfde liedje. Nergens een parkeerplaats te vinden.

STUDIE: Wil meneer een privé-parking misschien?

L 1: Da's nog zo geen slecht idee. Zorg jij daar tegen morgen voor? (*Af*)

STUDIE: Hela, ge moet niet weglopen, hé!

L 2 komt hijgend opgerend.

L 2: Excuseer, meneer. Ik ben te laat omdat de les al bezig was voor ik er kon zijn. (*Loopt af*)

STUDIE: (*Denkt diep na*) Ik ben te laat... omdat de les al bezig was... Hela, terugkomen, gij!
(*Korte pauze*) Tomme toch!

L 3 komt op met de fiets.

STUDIE: (*Kort van stuk*) Wel? Welk excuus hebt gij weeral uitgevonden?

L 3: Ook een goede morgen, meneer. Ik ben een beetje te laat.

STUDIE: En dat is alles wat ge te vertellen hebt?

L 3: Nee, meneer. Maar het is mijn schuld niet.

STUDIE: Allee vooruit, dat is groot nieuws!

L 3: 't Is mijn fiets, meneer. De ketting is er afgevallen.

STUDIE: Laat uw handen zien. (*L3 doet het*) Maar die zijn proper!

L 3: Dat komt omdat ik van nature nogal nalatig ben, meneer.

STUDIE: Nalatig?

L 3: Ja, meneer. Ik heb mijn ketting nog nooit gesmeerd. (*Rijdt af*)

STUDIE: (*In de war*) Wablief? ... Kom terug, zeg ik. Kom terug!

L 4: (*Op*) Meneer excuseer, maar ik heb onderweg een klein, lief poesje gevonden, zo'n zwart met witte pootjes, je weet wel. 't Zat daar zo zielig alleen langs die levensgevaarlijke baan. En dan met die auto's die voorbij scheuren, dacht ik... Je weet wel. En daarom heb ik 't arme beestje eerst naar huis gebracht, want wie weet wat er anders mee zou gebeurd zijn, als ik het niet gedaan had. Ik voelde me echt verantwoordelijk voor dat lieve diertje, je weet wel. En 'k wou geen problemen krijgen. Dat begrijpt u toch? Nog een prettige dag, meneer. (*Af*)

STUDIE: (*Neemt zijn zakdoek en snuit*) Hoe kunt ge zo iemand nu straffen, allee? (*Af*)

XY-SOAP

Personen

- Alex : vormde tot voor kort een koppeltje met Fien. Is, onder invloed van Boris, op het verkeerde pad.
- Boris : trekt Alex mee.
- Chris : (Meisje) zeurkous, eerder negatief ingesteld.
- Danny en Ester : koppeltje, vinden alles goed.
- Fien : was vroeger met Alex – voelt nog iets voor hem – beste vriendin van Inne.
- Gina : geen groot licht.
- Harry : altijd opgewekt, spreekt in zelfgevonden citaten.
- Inne : beste vriendin van Fien.
- Jürgen : filosoof, zwever.

Eerste tafereel:

Een typische maandagochtend...

Alex komt op en gaat naar Freya, de paspop.

A: Dag Freya, ça va? (*Stilte*) Bof... Zoals gewoonlijk. 't Is maandag... (*Stilte*) Misschien... Maar 'k moet mij toch altijd op gang trekken. (*Zijn gsm rinkelt*) Hallo?...Ah, dag Boris. Ca va? Ja... Nee, nog maar juist... Ok, tot straks.

Harry rijdt op met een step.

H: Dag lieve Freya. Dag goede vriend Alex. Een hele goede morgen zelfs. Ca va?

A: Ca va. In vorm?

H: Zoals een koekoek op een nest pas ontloken eieren.

Chris komt erbij.

C: Ca va?

A: Bah, dat vroege opstaan ,da's echt niets voor mij.

C: (*Gaapt*) Tegen wie zeg je het?

Danny en Ester komen erbij.

D en E: Ca va?

D: Zaterdag nog lang gebleven, Harry?

H: Ik moet in alle eerlijkheid bekennen dat mijn geheugen een bol Gruyère is.

D: Laat maar, ik snap het al.

C: (*Gaapt opnieuw*) In de (*naam plaatselijk studentencafé*) gezeten?

H: Emmenthal is ook goed.

E: Je gaat er ver mee komen, jongen.

Fien en Inne rijden op met de fiets.

F: Freya... .. morgen, iedereen. Ca va ? (*Flauwe reacties*) Wat een enthousiasme, jongens.

I: Jawatte, jongens, wat een bende tamzakken.

Gina komt op. Blazen, niet uitgeslapen, ongekamd. Ze geeft Alex per ongeluk een por met haar beauty case.

A: Au! Pas eens op, zeg!

G: Sorry. 'k Heb mij overslapen. 'k Heb zelfs geen tijd gehad om mij te schminken of zo.

D: Stop daar toch mee, Gina. Het heeft toch geen zin. (*Gegrinnik*)

G: (*Ernstig*) Danny, laat mij a.u.b. eufkes met rust, ja ? Ik moet mij concentreren. (*Begint zich te schminken*) Hoe laat is 't eigenlijk? (*Niemand antwoordt*) Hoe laat het is? (*Geen reactie*) Zeg, horen jullie niet goed of zo?

I: Nog 10 minuten.

C: Nog 10 minuten en de miserie kan weer beginnen. Eikes. Ik mag er niet aan denken. Weer al dat gezaag. Weer die sleur. Afstappen, sleutelen, die ambetante bel, in de rij, interessante lessen die niemand interesseren, speeltijd, bel, rij, les, speeltijd, bel, rij, les...

F: Ja, 't Is al goed. Zo erg is 't nu toch ook niet. Bekijk het eens wat positiever.

C: Positiever? Wat is er nu in godsnaam positief aan naar school gaan? (*Even stilte*)

H: 't Is alleszins beter dan de hele dag met jouw geluidsgolven geconfronteerd te worden.

J: (*Was net opgekomen*) En beter dan voor de tv te werken. Weet je, als je ziet wie ze tegenwoordig allemaal voor de camera laten paraderen... Allee, neem nu gisteravond, die (*naam bekende artiest m/v*) Met alle respect, maar...

D: Maar jongen toch, wat heeft dat er nu mee te maken?

F: Wat heeft dat er nu mee te maken?... Da's toch ook belangrijk.

J: Allee jongens, ik vind dat we toch wat moeite moeten doen om iets goeds in onze school te zien.

I: Ja, 't is tenslotte toch geen concentratiekamp...

Niemand zegt iets, iedereen denkt er het zijne van.

I: Komaan zeg, serieus blijven, hé.

F: Laten we de pluspunten eens op een rijtje zetten. Om te beginnen is er de tuin van de school.

H: Daar hebben jullie een punt. De tuin, alias het park.

C: Waar we nooit een voet mogen zetten.

F: Er zijn de drankautomaten. Daar hebben we toch jaren om gevraagd?

E: Drankautomaten zonder water... 't Is fris. Alles behalve water.

H: Of bier. Is dat niet iets typisch voor deze streek ?

I: Ja, jongens, kunnen jullie zagen. En de toiletten?

H: Zo goed als nieuw. Amper gebruikt.

I: Onze zwemkom. Da's toch prachtig? Dat heeft toch niet elke school? (*Pauze*)

H: En dan vergeten we de brandblusapparaten die altijd voor ons klaarstaan. De gordijnen die altijd bereid zijn als luisterend oor te fungeren. De deurkrukken die minzaam voor ons buigen, wanneer we...

A: (*Heeft er genoeg van*) Stop eens met die zever. Wie gaat er nu graag naar school?

F: Jij vroeger. Voor je met Boris begon uit te gaan.

A: Nu dan toch niet meer.

Boris komt erbij.

B: Ahaa. Dát noemen we volwassen worden.

A: Ah, toch nog. Hoe is 't?

B: Goed. Alles onder controle.

Niemand zegt nog wat. Iedereen kijkt onwennig naar de grond.

F: Nee, Freya. Dat heet 'volwassen worden'. Alsof meneer op dat vlak alle ervaring heeft.

B: Hou je mond, onnozel trut.

I: Zeg, zal 't gaan? Kunnen we a.u.b. nog wat beleefd blijven? Onbeschofte boer.

B: (*Denigrerend*) 't Was te denken. Ik vroeg me al af waar de echo bleef.

A: Reageer daar toch niet op.

B: Alex, het is toch triestig om zien dat uw vrienden zo krampachtig hun school blijven verdedigen.

Zeg nu zelf: wie gaat er graag naar een school waar je totaal geen vrijheid hebt? Niet roken, geen alcohol, niet vrijen. Wat zeg ik? Je mag mekaar niet eens kussen.

E: Da's inderdaad een beetje spijtig, hé schatje.

D: Een béétje spijtig!

B: En dan die stomme rijen. En brossen is ook bijna niet te doen. Vinden jullie dat plezant? (*Stilte*)

H: Toch plezanter dan gastroscopie.

B: Wat is dat voor iets?

H: Iets dat ik liever mijn vijand toewens dan mezelf.

B: Heeft dat iets te maken met de discussie?

H: Nee. Maar onlangs heb ik iemand gesproken die er het slachtoffer van werd.

A: Let maar niet op hem. Kom, Boris, we zijn weg. Salut.

B: Arrividerci, losers.

Boris af met Alex.

F: Da's pas een onverdraaglijke gast.

D: En of. Zo een air. Jongens toch...

C: Maar ergens kan ik hem toch wel volgen. Zijn beschrijving van onze school is alleszins niet helemaal verkeerd.

I: Allee, Chris, meen je dat echt?.

G: Ik vind hem wel knap... En hij heeft...charismo, of zo. Dat kontje gezien?

J: Blijft natuurlijk de vraag of een al dan niet goed gevormde hesp iets meer zegt over het karakter van het zwijn.

G: Wat wil je daarmee zeggen?

H: Dat een mooi brilmontuur doorgaans niets vertelt over de kwaliteit van de glazen.

I: En, om terug te komen op ons onderwerp, dat al die opmerkingen over onze school niets zeggen over waar het eigenlijk om gaat: het onderwijs, de leerkrachten.

G: Jawatte. Jij hebt zeker een oogje op één van de leerkrachten of zo?

I: Bof... Ik vind toch dat er een paar felle exemplaren rondlopen.

E: Wie zoal?

Inne krijgt telefoon.

I: Ja, ja, ... ik kom direct. Ok.

E: Allee, wie dan?

I: Een andere keer. Ik moet weg.

Inne af.

G: Over wie heeft ze 't? Mogen wij 't niet weten, of zo?

J: Geen idee. De (*bijnaam leerkracht*) misschien? Of (*Idem*)? (*Reacties*)

C: Of (*Idem*) (*Luid gelach*)

E: Allee, ik vind dat een lief manneke.

D: Ja, en 't schijnt dat niet alleen zijn voorarmen zwaar gebouwd zijn, hé...

E: Onnozelaar.

D: Ik weet het ook maar van horen zeggen...

G: Dus jullie weten niet over wie ze 't heeft?

D: Ik vind het als man toch niet gemakkelijk om te weten wie bij vrouwen in de smaak valt.

E: En welke vrouwen vallen bij mannen in de smaak?

D: Ja, wat moeten we daarop zeggen? De (*Bijnaam*), dat zegt mij wel iets.

H: Ik voel persoonlijk meer iets voor de (*Idem*).

J: Dan kies ik (*Idem*). Alleen al voor dat kontje.

E: (*Tegen Danny*) Kom, mijn knap kontje, we zijn weg. Of we komen te laat.

C: We zullen ook maar eens gaan kijken, zeker? Vooruit, op naar onze toffe school.

Allen af, behalve Jürgen en Harry.

G: (*Draait zich halverwege nog eens om*) Blijven jullie nog lang, of zo?

H: Maakt dat een verschil?

G: Nee. Tot straks of zo. (*Af*)

Even genieten van de stilte.

J: Eindelijk rust. Weet je, ik geniet daar meer en meer van. En zeker bij het begin van een drukke week... Zalig, die kalmte... (*Belsignaal*) Lap, daar zijn ze er mee. Zeg, Harry, hoe kijk jij eigenlijk tegen de maandag aan?

H: (*Denkt even na*) Enigszins gerustgesteld. Stel je voor dat de zondag ineens zou gevolgd worden door een vrijdag. Dat zou pas verwarring scheppen. Ciao. (*Af*)

J: Yoe. (*Tot Freya*) Kan jij die altijd even gemakkelijk volgen?... (*Glimlachje*) Ja, misschien wel.

(...) Goed, tot straks. (*Af*)

Kenwijsje.

Merel spreekt

Gastroscopie

Eén enkele spot belicht het barkrukje, dat door twee kibbelende toneelmeesters samen klaargezet werd.

Merel komt op en neemt plaats op het barkrukje. Zodra ze zit, laat ze een boertje of heeft ze een lichte oprisping.

Merel zegt alles zonder veel gevoel, alsof ze er zich geen vragen bij stelt. Ze spreekt eerder traag en heeft geen emotie op het gelaat. Ze kijkt de zaal in met een afwezige blik.

!!Merel respecteert de leestekens! Pauzes zijn van het grootste belang!!

(Sec) Goede avond. *(Opnieuw een boertje of een oprisping)* Sorry. 'k Had het kunnen denken. Deze middag eieren gegeten. Dan is 't om zeep. En ik eet zo graag eieren. Maar ik moet ermee stoppen. Ik zie geen andere mogelijkheid.

Pauze.

't Is mijn maag. Soms heb ik het gevoel dat mijn maag niet graag in mijn lichaam zit. En ze reageert dat dan af op mij. Volledig van de kaart ben ik dan. Niets helpt. En dat straalt dan uit naar mijn nieren... Man, man, man... En dan mijn twaalfvingerige darm, mijn bekkenbodemspier...

Pauze.

Enfin, op de lange duur wil een mens toch eens weten wat er precies aan de hand is. Dus: gastroscopie.

Pauze.

Ik weet niet of jullie dat kennen, gastroscopie. Even in de maag kijken. 'Dat valt mee', zeiden vrienden en kennissen. Vrij vervelend om die darm in te slikken, maar daarna... kinderspel.

Pauze.

Naar de kliniek dus. *(Verpleegster imiteren: verkleinwoordjes gebruiken)* 'Goede morgen, Juf-frouwetje. Zenuwtjes? Da's niet nodig, hoor. We gaan ons omkleden in dat hokje daar. Schoentjes uit, bovenlichaampje bloot, broekje mogen we aanhouden. Eventjes verdoven, darmpje in mondje en via slokdarmpje naar maagje. In twee minuutjes zijn we... klaartjes.'

Pauze.

Dat zei ze.

Pauze.

Ik moest een dikke, vieze, zwarte, monumentale darm inslikken die mijn strottenhoofd uit haar hengsels leek te rukken, die mijn slokdarm over de hele lengte openreet en ten slotte mijn maag binnenstebuiten keerde. Ondertussen moest ik voortdurend boeren -toch enigszins gênant- en oncontroleerbaar kokhalzen.

Pauze.

Nu nog word ik 's nachts regelmatig wakker, badend in het zweet. Schrik voor die dikke, zwarte darm.

Pauze.

Gastroscopie... 'Kinderspel', zeiden ze.

Pauze.

Maar dat leren ze je niet op school, hoor. *(Af)*

De Professor

Lessen voor de toekomstige leerkracht.

Muziek: zelfde popnummer als tijdens de intro.

Licht op de paspop.

Een toneelmeester komt op en hangt de toga en het hoofddekseel van de professor over de schouders van de paspop. De tweede komt hem onmiddellijk achterna en maakt hem diets dat hij dat eigenlijk had moeten doen (Of dat de andere alles verkeerd hing) Ze gaan opnieuw kibbelend af, maar nu geeft de ene de andere een duw. Na hen sluipt de bananenschillenlegger op, die een bananenschil op de weg van de professor legt.

De professor komt op. Hij ziet de schil en vindt het vreemd dat ze er ligt. Hij trekt de toga aan en zet het hoofddekseel op. Hij legt zijn papieren op de barkruk, die hij als lezenaar zal gebruiken.

PROFESSOR.

Goede avond, zeer geacht publiek. Het is maandag, de dag van een nieuw begin, de dag waarop, na een verfrissend weekend, nieuwe ideeën ontstaan. Welkom op deze causerie over de toekomstige leerkracht. Wij zullen ons op deze prachtige dag bezinnen over de volgende vragen: hoe wordt een onervaren en onbenullig persoon een uitstekende leerkracht en wat met zijn XY-factor? Belangrijke vragen die iedereen zich al eens heeft gesteld. Na deze lezing weet u er alles over.

De toekomstige leerkracht komt op. Hij heeft een dwaze grijns op het gelaat en kijkt de zaal in.

NOOT: alles wat de leerkracht straks nodig heeft wordt klaargelegd of aangereikt door de toneelmeesters.

PROFESSOR.

Het is verheugend vast te stellen dat er zoveel geïnteresseerde jonge kandidaten zijn komen opdagen. Ik kan hen nochtans garanderen dat het niet bijster interessant wordt. Daarom kunnen zij die het wensen nog steeds de zaal verlaten. (*Korte pauze*) Aangezien iedereen rustig blijft zitten, zullen we nu overgaan tot de dagorde. (*Scandeert*) Zeven tips om uw loopbaan in goede banen te leiden én de ideale leerkracht te worden.

De professor geeft tips, de leerkracht beeldt ze uit. Zoals gezegd worden de voorwerpen aangereikt door de toneelmeesters.

Opgelet! De toneelmeesters verdragen mekaars gezelschap niet, maar de acteurs merken er niets van. Alles gebeurt discreet.

P. Zoals iedereen weet is de XY-factor een aangeboren talent. Je hebt het...

L. *Machohouding.*

P. Of je hebt het niet.

L. *Sullige houding met dwaze grijns.*

P. Wanneer je je directie voor het eerst ontmoet, is het belangrijk meteen een goede indruk te maken. Doe niet elitair.

L. Geeft de prof een stijlvolle handkus.

P. Maar wees ook niet te slaafs.

L. Zakt op de knieën en begint de hand van de prof overdreven te kussen.

P. Wees evenmin familiair.

L. Schudt de prof de hand en slaat amicaal op diens schouder.

P. Met andere woorden: doe gewoon.

L. Sloft voorbij en zegt 'Yoe'.

P. Het is goed vooraf een plattegrond van de school te raadplegen, kwestie van zo snel mogelijk ter plaatse te zijn in je natuurlijke biotoop: de klas.

L. Opent op de voorscène een eerste 'deur': we horen het geloei van een koe. Opent een tweede 'deur': we horen een trein voorbij denderen. Opent een derde 'deur': we horen een vrouw gillen. (Telkens korte reactie!)

P. Zodra je het klaslokaal binnentreedt, is het aan te bevelen dat je enig gezag uitstraalt.

L. Sluipt met een piepklein boekentasje de 'klas' in.

P. Met de leerlingen op gelijke voet proberen te staan, is geen goede keuze.

L. Haren in de war, kledij even slordig, overdreven kauwgommen. Uitdagende houding. Een rugzak wordt in een hoek gekieperd.

P. Toon eerder dat je een echte leerKRACHT bent.

L. Gaat naar de prof, neemt haar (m/v) op, draagt haar een rondje en deponeert haar bij haar uitgangspunt.

P. Wanneer de directeur de leraarskamer bezoekt, laat je hem stijlvol binnenkomen.

L. Opent een deur (We horen het kenwijsje) en nodigt de 'directeur' uit naar binnen.

P. Je steekt in geen geval de draak met je directeur.

L. Rolt haast letterlijk over de grond van het lachen. (Onhoorbaar)

P. En je maakt hem evenmin belachelijk bij de collega's. Tenminste, niet als hij het ziet.

L. Trekt lelijke snuiten of bootst de directeur na.

P. Wanneer je dan na een dag hard werken, moe maar tevreden naar huis keert, sta je voor een hartverscheurende keuze.

L. Staat voor een hartverscheurende keuze.

P. Je begint onmiddellijk aan je verbeteringen en je taken...

L. Neemt, haast wenend, een stapeltje schriftjes of papieren aan.

P. Of je zoekt enige vruchtbare ontspanning bij je wederhelft.

L. Geeft het pakje terug, opent een deur (Muziek: intro van 'Je t'aime, moi non plus': S. Gainsbourg en J. Birkin) Grijnst, duimt, gaat 'naar binnen', sluit de deur (Muziek stopt) en loopt af, terwijl hij zijn jasje uitgooit.

P. Als plichtsbewuste leerkracht beantwoord je uiteraard de roep der boeken. (*Kijkt rond*) Of toch niet?

De professor maakt een gebaar van onmacht en gaat af. De bananenschillenlegger sluipt op, neemt de schil, kijkt heel teleurgesteld en gaat af.

Eén toneelmeester komt het barkrukje halen. Hij houdt een zakdoek voor de neus en houdt het hoofd naar achteren.

Black-out.

Muziek: 'Killing in the name of', Rage against the Machine.

Dinsdag, dag van Tyr, de oorlogsgod

Muziek: (Verdringt het vorige fragment) uittreksel uit 'De slag van Vitoria' Opus 19 (Zege van Wellington) van L. van Beethoven.

Scherf: 'Dinsdag, dag van Tyr, de oorlogsgod'.

Dan: (Bij overgang muziek) filmfragment uit de beginsequenties van 'Saving Private Ryan' van Spielberg.

Andere suggestie: het vallen van de bom uit 'Pearl Harbour' van Michael Bay.

Oorlogsreportage vanuit XY-land.

Scherf: overgang naar nieuw filmfragment: rook, vuur, lawaai van bommen en granaten. Brand op de speelplaats. Enkele lijken op de grond. Overal leerlingen en leraars in gevechtstenuue, schietend en vechtend met allerhande wapens. Indien mogelijk, enkele voertuigen (Jeep...)

REPORTER

We bevinden ons midden in de hevige burgeroorlog die nu al voor de tweede dag oprij aan gang is in XY-land. De strijdende partijen zijn nog steeds verwickeld in een ware guerrilla. Deze morgen hebben de rebellen van de X-men een raketaanval uitgevoerd op de stellingen van het Y-leger. Hierbij vielen tientallen slachtoffers langs weerszijden. (*We zien een Rode Kruishelper en een gewonde*) Het Rode Kruis heeft de handen vol met de toevloed aan slachtoffers. Voor een stand van zaken praten we even met een expert oorlogsvoering: Generaal (naam).

Er volgt een kort interview met de generaal, aangepast aan de plaatselijke omstandigheden van de school. Na de film: romantische klassieke muziek.

De Y-tjes nemen hun plaatsen in. De X-men maken hun opwachting.

IS. Y... y ...

Hij spreekt en beweegt heel stereotiep, alsof zijn plaat hapert. Er mogen gekke geluidjes bij.

IS. Dag Y, ik hou... Dag Y, ik hou... Dag Y, ik hou... Dag Y... (*Fideliotix slaat op zijn rug*)
O... o ... wat amuseer ik mij zo.

Wat een dolle pret in het land van de mensen!

FI. (*Tegen het publiek*) Jullie gewone stervelingen zijn een beetje crazy, nee? Een tikje olie-
dom.

IS. Nee, Fideliotix. Oliedom, dat zijn wij.
(*Tot de Y-tjes*) Mogen wij hier komen spelen.
En de grassprietjes tussen uw tenen stelen?

FI. Grassprietjes? Tenen stelen?

Y-tje 1. Iserbatix, wat een mooie woorden gebruikt gij daar.

Y-tje 2. Hoe speelt ge het toch altijd klaar?

IS. Jaaaa... Zo ben ik nu eenmaal.

De X-Men naderen de Y-tjes.

M. Y. (*Op met Yna*) Wat komt gij hier onze rust en vrede verstoren?
Duivelse verhalen over kwaad en zonde zullen onze harten nooit bekoren.
Ga heen en richt naar elders uw schreden.
Wij ontvangen alleen de boodschappers van vrede.

M. X. (*Op*) Liefvallige Y-tjes, vergeef mijn getrouwen.
Zij weten niet goed hoe om te gaan met vrouwen.

FI. Wij weten niet beter, want wij zijn dom!

IS. Voor vrouwen veel te krom.

YNA. Dommer dan een achtereind, mij om 't even.
(*Tot M. X*) Neem ze mee en laat ons in vrede leven.

IS. Ze zei: 'Neem ze mee'!

FI. Waar wachten we op? Hopsakee!

Tijdens de volgende replieken zullen Fideliotix en Iserbatix, samen met de twee Y-tjes, stilletjes wegsluipen.

M. X. Laat u niet verleiden door valse profeten,
Maar aanhoor mijn niet lichtzinnige bede:
Geniet van het aanbreken van de nieuwe dag.
Van donder en bliksem, en lach.

Aanschouw de dag van Tyr, de oorlogsgod.

En aanvaard gelaten mijn aanbod.

YNA. Uw gebazel verbaast me niks,

Vreemdeling, meester X.

Wij aanbidden bij dag en nacht de vrede

Wilt gij ons tot het kwaad verleiden zonder rede?

M. X. Ach, neen, voorwaar, vrees niet alleen,

Besef toch dat ik het goed met u meen!

YNA. Van uw volk wordt weinig goeds verwacht,

Daarom wantrouwen wij uw zuchten en gesmacht.

M. X. Het lot verguist me en niemand ziet mij staan

Ik roep vergeefs de dove hemelen aan,

En blijf alleen, een droeve verstoteling.

Vervloek niet mij en mijn ontreddering,

YNA. Wee u, die ons slecht bejegent,

Ons schade toewenst, niet zegent.

Gij durft de Mater XY te laken,

En goedertierendheid belachelijk maken?

M. X. Alleen het goede is, mijn ultieme muze, mijn streven,

Langs de zeeën van de tijd en de stromen van het leven.

Het goede wil ik bezingen, het goede alleen,

Een huis van goedheid zal ik bouwen, steen voor steen.

Soms is de boodschapper van de vrede, Tyr de oorlogsgod,

Nee, denk niet dat ik met u spot.

Hij is de wegbereider van het goede, zonder strijd.

M. Y. Leugens! Oorlog is niet wat ik benijd.

Spreek dus niet over oorlog, niet over Tyr, maar alleen over dinsdag.

Alle Y-tjes fluisteren: dinsdag, dinsdag... (Echo)

M. Y. Want dat is de dag die nu begint.

Maak plaats voor de strijd die zich nu ontspint.

Alle Y-tjes af. M. X af, teleurgesteld.

Muziek live-orkest: 'Een heel klein beetje oorlog' van Noordkaap.

XY-SOAP

Tweede tafereel

Ruzie op de speelplaats

Filmfragment: 'Asterix' (Ruzie om de rotte vis)

Intussen komt de bananenschillenlegger op en doet hij zijn werk.

Na het fragment klinkt de bel: speeltijd.

Op de scène werd door de toneelmeesters een bank geplaatst. (Schuin, rechts vooraan) De ene houdt zijn zakdoek bij de hand en heeft een rode neus. De andere hinkt en trekt een pijnlijke grimas.

Een aantal jongeren hangt of zit rond de bank.

Gina heeft een discman en zingt luid mee. Ze zingt heel vals, wat duidelijk op de zenuwen werkt van de anderen.

A: *(Geeft haar een duw)* Stop daar eens mee.

G: Waarmee?

A: Ja, waarmee!

C: Met je gezang. Allee ja, gezang...

G: Wil je soms zeggen dat ik niet goed zing of zo?

C: Heb ik dat dan misschien gezegd?

G: Nee. Maar je dacht het misschien wel.

A: Dan heb je wel degelijk goed gedacht.

G: Excuseer?

A: Je hebt me wel verstaan.

G: Dus ik kan niet zingen. *(duwt A)*

A: Nee, jij kunt niet zingen. Goed zo? *(A duwt terug. G valt tegen D, die aan het eten is. Zijn brooddoos valt op de grond)*

D: Allee, pas eens op. Lompe koe.

E: Was dat tegen mij?

D: *(Kort)* Nee, tegen mij! Zie nu eens. Al mijn boterhammen op de grond.

E: Tof. Dan moet je ze niet meer opeten. Boterhammen met rotte vis.

D: Wil je soms zeggen dat mijn vis stinkt?

F: Als het alleen maar de vis was... *(Kijkt naar zijn lunch, gehurkt)*

D: Waar bemoei jij je mee, zeg? *(D duwt F – F valt op C)*

C: Stom kieken. Kan 't nog lomper, ja? *(C duwt F op E... Het escaleert)*

E: *(Tegen F)* Pas toch op. Dik kalf..

F: Wablief?

E: Ik zei: “Dik kalf!” Duidelijk?

Ruzie. Vechten. Verwijten.

G: *(Komt tussen. Roept)* Hé! Stop eens met dat kinderachtige gedoe.

C: Hoor haar met haar kinderachtige gedoe. Omdat jij elk jaar twee keer doet, ben je slimmer, zeker!

G: Wat wil je daarmee zeggen? Dat ik dom ben of zo? Is 't dat?

C: Dat is 't!

G vliegt C in de haren. Kettingreactie. Volop ruzie, trekken en sleuren.

De studiemeester komt eraan {Reacties: Pas op! De (bijnaam) is daar!} Ze liggen allemaal op één hoop. Fluiten, groen lachen, vingers roffelen... net zoals die van het dorp van Asterix.

STUDIE: *(Bekijkt de hoop)* Alles in orde? Iedereen gesleuteld?

Algemeen gemompel: ja, nee, enz...

STUDIE: *(Ziet de bananenschil en raapt ze op)* Pas daar mee op, hé mannen. Voor ge 't weet, ligt ge op de grond... *(Af)*

Black-out.

Het gekrakeel herbegint. We krijgen telkens, duidelijk verstaanbaar, een verwijt, gevolgd door een mep.

Bedoel je soms dat mijn vriendin lelijk is? (JA! + MEP)

Bedoel je soms dat ik mij niet was? (Idem)

Bedoel je soms dat mijn moeder zich prostitueert? (Idem)

Bedoel je soms dat ik geen borsthaar heb? (Idem)

Bedoel je soms dat ik uit mijn bek stink? (Idem)

Bedoel je soms dat mijn vriendin geen borsten heeft? (Idem)

Plots felle spot op Danny en Ester. Ernaast zien we de anderen nog steeds op een hoop liggen.

D: Bedoel je soms dat je mij graag ziet?

E: Ja. *(Geeft hem een slag in het gezicht)*

D: Maar... Ik vraag toch niet liever!

E: Oeps... Sorry... *(Een vlugge zoen)*

Black-out.

Ontmoeting Amoratix en Yna

Muziek : de morgen (Peer Gynt) van Edward Grieg.

Dansers : ballet met bloemenslingers.

Yna en Amoratix zitten elk op de hoek van de bank. Yna draagt een bloemenslinger. Tijdens de conversatie zullen ze traag maar zeker naar mekaar toeschuiven.

Muziek : heel trage fade out.

AM. Welke zoetgevooisde trillingen strelen mijn gemoed?

(Naar haar) Liefvallige engel, zeg me wat gij hier doet.

YNA. Vreemde X, dinsdag is mijn dag van vertier.

Dan wandel ik in de natuur, zoek mijn plezier,

AM. Dinsdag? Dinsdag, de dag van Tyr, de oorlogsgod?

YNA. Ja, die dag vind ik bij mijn vriendinnen bloemen, genot.

Maar zeg me uw naam,

Ik wil hem kennen, voortaan.

AM. Noem mij, ik bid u, Amoratix,

Zeg niet langer 'vreemde X'.

YNA. Amoratix, wat een mooie naam,

Geloof me, oorlog heeft een slechte faam.

Begeer liever het koele water van de bron,

AM. Of de schalkse roep die een vogel schatert,

YNA. Of de zoete warmte van de zon,

AM. Of de watersymfonie die over de rotsen klatert.

YNA. En de geur van alle bloemen.

Zoudt ge me niet liever Yna noemen?

AM. Yna, wat een zalig zoete klank! Zal ik een leeuwerik voor u zijn?

YNA. Een leeuwerik? Waar haalt ge het? *(Andere toon)* Is dit soms schijn?

AM. Nooit! Zal ik uw glimlach vergelijken met een zomerdag

Waarvan ik de goudomzoomde rand proeven mag?

YNA. Nee... *(Pauze)* Ik vrees eerder...

AM. Oh...

YNA. Dat gij mij met mooie praatjes wilt verleiden,

Me in het ootje nemen, mijn arme hart om de tuin der liefde leiden,
Zoals die duivelse X, jouw meester. (*Verwijdert zich*)

AM. Nooit, lieve Yna! Luister naar me, wacht!

YNA. X-Men zijn slechts belust op macht,
En Tyr is jullie eeuwige bondgenoot,
Schepper van donder, storm, onheil en dood.

AM. (*Op één knie*) Lieve Yna, ons XY-land moet vrij van oorlog blijven.
Ik zal voor u Tyr en Meester X van de troon verdrijven.
Voor u haal ik de zon, de maan, de sterren naar beneden,
Voor u verwerp ik Mater XY, die ik altijd heb aanbeden.
(*Neemt haar handen*) Voor u, Yna, laat ik de liefde overwinnen,
Want gij en ik krijgen de kans om een nieuw leven te beginnen.

YNA. Maar... Onze traditie laat liefde tussen X en Y niet toe.

AM. Traditie? Voor u gooi ik, al weet ik nog niet hoe,
De XY-planeet, zelfs de godenwereld overhoop!
(Als Marcelleken kan wakker worden, is er hoop)
Zoete Yna, voor u trotseer ik orkanen, stormen en branden,
Voor u versla ik de heersers van alle landen.

YNA. Lieve Amoratix, ge raakt mijn hart op een tere plek,
En maakt mijn zinnen helemaal gek. (*Hangt de bloemenslinger rond zijn hals*)
Wees op uw hoede, lieve Amoratix. Meester X zal ons verbond nooit toestaan.
Gij en ik zullen gedwongen zijn uit mekaar te gaan.

AM. Vrees niet, lieve Yna. Meester X vertrouwt mij grenzeloos.
En vergeet niet: de tentakels van het kwaad zijn oh, zo broos.
Geen berg, geen burcht, geen muur, geen woud zal mij bedwingen.
Onze boodschap van liefde zal iedereen in XY-land bezingen,
En iedereen in vrede verenigen, weet dat wel.

YNA. Amoratix, ga nu, snel!
Ga, en doe wat ge moet doen.

AM. Schenk mij dan eerst een zoen.

Ze geven mekaar net geen zoen en blijven, hand in hand, in freeze zitten.

Voordrager op. Spot.

Achtergrond : gehijg en het bonzen van een hart.

Intermezzo
Overhandig mij
(Lucebert)

*Overhandig mij brekend
Je peilloze bloem je kus*

*Als een dar dolzinnig drijf ik
Op het aquarel van de dorst*

*Van oe en a staat je ruimte
Door mijn hijgen verzadigd*

*Van stijgen en van ademhalen
Is opgestapeld mijn lichaam*

*En mijn stem, hij dartelt en klapwiekt
Als een donkere boom aan de bron*

*Hoor dan met uw handen, haast dan uw hartslag
Ik ben een donkere droom in de zon
Ben de omarmende honderdman
Ben een wenk in de wolken*

AM. *(Beide uit freeze)* Dank u X-keer 1000 maal Yna, mijn lief.

Mijn ogen waren heel mijn leven ziende dicht,

Nu ik u liefheb, zie ik scherp en zeer gericht.

YNA. Ik zie ook alles helder, maar, ik smeed u, stop niet met kussen,

Want het vuur in mijn lippen is niet met woorden te blussen.

AM. Het rijk van de X-men gaat voorgoed verloren,

Op deze dinsdag wordt een nieuwe wereld geboren.

Amoratix staat recht en richt zich tot het publiek.

Dinsdag, de tweede dag, de dag van ons nieuwe leven,

Zal niet oorlog, maar vrede geven.

Kijk daarom met mij naar de aarde.

Kijk met mij naar dinsdag.

De Y-tjes komen op en fluisteren 'Dinsdag, dinsdag'. (Echo)
Muziek + Dans.

XY-soap

Derde tafereel

Problemen

Fien komt op en gaat naar Freya.

F: Dag Freya.... Mmm. Niet echt goed. Alex is zo veranderd sinds hij achter Boris aanholt. Wat ziet hij toch in zo'n nietsnut? Ik weet het niet meer...

Ze neemt plaats op de bank. Inne komt erbij.

I: Ah, hier zit je. En ik maar zoeken. Ik dacht dat je weer bij Alex was.

F: En dan? Ik mag toch nog kiezen met wie ik optrek. Of niet soms?

I: Rustig, ik heb maar één neus. Ik constateer alleen dat je mij nodig had toen 't uit was met Alex en dat ik nu blijkbaar minder interessant ben... Of zie ik dat verkeerd?

F: Ik heb geen zin om te praten. Ik moet toch niet altijd verantwoorden wat ik doe.

I: Nee, da's waar. 't Is je goed recht om Alex te kiezen en mij te laten vallen...

F: Waarom overdrijf je toch altijd? Wie spreekt er nu van laten vallen?

I: Zo voel ik dat aan.

F: Och kom, jij bent gewoon jaloers.

I: Ik jaloers? Op dat stuk onbenul?

F: Dat is geen stuk onbenul. En daarbij, bemoei je met je eigen zaken. En laat mij met rust.

H: *(Op)* Ca va?

Geen antwoord.

H: Da's wat anders. Naar mijn bescheiden mening bevind ik mij in de buurt van boter en een haar.

(Sluipt af)

I: Maar dan moet je achteraf ook niet weer bij mij komen hé, want ik ken je. *(Fien zwijgt)* Je weet dat je verkeerd bent. Geef dat dan toch toe.

F: Luister. Als iemand Alex kent, zal ik het toch wel zijn.

I: Je dént dat je hem kent.

F: *(Spottend)* En jij kent hem echt, zeker.

I: Ja. En ik voorspel dat het slecht zal aflopen met jullie.

F: Hoor nu eens. Inne, het orakel. Och, laat me met rust.

I: *(Na korte pauze)* Ja, Freya...

D en E komen op. Hier zit ook iets scheef.

D: Dat wil dus zeggen dat ik vanaf nu je toestemming moet vragen om met een ander meisje te mogen praten.

E: Heb ik dat ooit beweerd?

D: 't Zit er al tegen als ik maar even naar An kijk.

E: Er is wel een verschil tussen kijken en kijken, hé.

D: Wat bedoel je daarmee?

E: Dat je met je ogen ook iemand kunt uitkleden.

D: Maar enfin, dat is toch al te onnozel.

E: Geef toe dat An een aangename verschijning is.

D: En dan?

E: Dan niets.

**Ze keren mekaar ostentatief de rug toe.
Gina op met Harry.**

G: Wat is er gebeurd?

H: Als ik alle signalen juist heb geïnterpreteerd, lijken onze twee hartsvriendinnen hier onze vriend Alex anders in te schatten. En dat brengt blijkbaar enige wrevel met zich mee.

D: Wat heeft Alex dan gedaan?

I: Fien haar hoofd zot gemaakt.

F: Maar dat is niet waar. En zwijg er nu over.

C: *(Op)* Wat is niet waar?

E: Inne zegt dat Fien weer verliefd is op Alex. En Fien zegt dat dat niet zo is. Maar Inne gelooft Fien niet. En Fien heeft geen geesting om er nog over te praten. Voilà.

C: Allee vooruit. Nog wat miserie boven op de dagelijkse portie, als ik het goed begrijp.

D: Jij kickt daar toch op?

C: En jij springt zeker elke dag fluitend uit je bed?

D: Hoe ik uit mijn bed spring zijn mijn zaken.

C: Och jong, ontplof.

J: *(Op)* Een goeie dag voor ieder van jullie!

G: Een goeie dag? Die twee hebben ruzie over...

J: Doe geen moeite. Ik weet het al.

G: Hoe, jij weet dat al? Ben jij een ziener of zo?

J: Ik stond hier, net achter de scène.

G: *(Duidelijk niet begrijpend)* Ah?

J: Wat 'ah'?

G: Dat begrijp ik niet zo goed.

H: Da's nochtans niet moeilijk te begrijpen.

G: Bedoel je dat ik dom ben, of zo?

H: Laten we zeggen dat de blik van een waterschildpad toch een tikje meer intelligentie uitstraalt.

G: Dus je wilt zeggen dat ik dom ben. Je bent bedankt.

Gina kwaad af. Loopt Boris bijna omver.

B: Rustig, rustig.

J: Weet je, ik stel voor dat we allemaal een poging doen om onze vijandige impulsen te kanaliseren.
Tenslotte heeft niemand hier baat bij.

B: Ah, wat hoor ik. Onenigheid in de rangen?

I: Daar heb jij je niet mee te bemoeien.

B: *(Negeert de opmerking)* Prettige stemming hier.

J: 't Zou al veel beter zijn mocht jij Alex met rust laten.

B: Luister eens, stom kalf, Alex is oud en wijs genoeg om zelf uit te maken wie voor hem het meest betekent. Jij hoeft dat voor hem niet te beslissen.

I: Laat ons dan allebei met rust. We hebben jullie niet nodig.

F: Zwijg Inne, Alex is hier wel welkom.

B: Denk je dat Alex nu nog niet doorheeft dat jij een supertrut bent?

F: Denk je dat Alex nu nog niet doorheeft dat jij alleen kan profiteren en dealen en mensen afblaffen.

B: Als je je smoeltje ongeschonden wilt houden, zou 'k wat dimmen.

F: Voor jou?

B: Voor mij, ja.

H: *(Gaat voor B. staan)* 't Zal zeker gaan, makker.

D: Ja, er zijn grenzen hé. *(Naar hem toe)*

J: *(Naar B.)* Weet je, 't zou misschien niet onverstandig zijn andere oorden op te zoeken.

Jürgen en Harry pakken Boris beet. Die rukt zich los.

B: Blijf van mijn lijf. Sukkels! *(Draait zich nog eens om)* I'll be back!

Boris af, Jürgen en Harry volgen hem.

Stilte.

Telefoon Danny rinkelt.

D: Hé, An. Ça va? (*Bijzonder vriendelijk. De anderen zwijgen*) Ja...ja...natuurlijk. Och, dat meen je niet. Goed... Morgen? (*Kijkt naar Ester. Die kijkt weg*) In orde. Tot morgen. (*Pauze*) 't Was An... 'k Ga morgen met haar aan ons groepswerk werken.

E: Groepswerk?

D: Ja, voor Nederlands.

E: Ik weet niets van een groepswerk.

D: Dan ben ik dat vergeten te zeggen.

E: En waar ga je dat doen?

D: Bij haar thuis.

E: En hoe groot is jullie groep?

D: Alleen wij twee.

E: (Cynisch) Oh, da's tof. Lekker 'in team'.

D: Zeg, zever niet, hé.

E: Ik zever niet.

D: Ja jongens...

**Danny is kwaad en vertrekt. Ester gaat achter hem aan, net een donderwolk.
Pijnlijke stilte tussen Inne en Fien. Inne bekijkt haar af en toe eens. Fien kijkt niet om.**

I: Ga je mee, Fien?

F: (*Zonder haar te bekijken*) Nee, ik blijf nog even.

Inne af.

Fien staat op, gaat naar Freya. Ze lijkt weg te gaan, maar draait zich nog even om.

F: Wat zei je? (...) Ja... Misschien... We zien wel. Tot morgen.

De hinkende toneelmeester zet het barkrukje klaar. Hij wacht even op de andere om de bank weg te dragen, maar deze komt niet opdagen. Ten slotte draagt hij de bank zo goed en zo kwaad als hij kan alleen weg.

Kenwijsje.

Merel spreekt

Waterschildpad

Merel komt op. Ze neemt plaats op het barkrukje,

(*Alweer heel sec*) Goede avond.

Een paar maanden geleden zat er een waterschildpad op onze oprit.

Lange pauze.

Die dééd niets. Die zéi niets. Die zát daar. Te zitten. Met zo'n typische waterschildpaddenblik.

Pauze.

Ik snap niet wat men daarin ziet. Dat beest heeft de domste, meest nietszeggende blik die er bestaat. Ik snap ook niet wat dat beest ziet. Ik vraag me af óf dat wel iets ziet.

Pauze.

Geen greintje sympathie, geen spatje medeleven... Dankbaarheid? (*Lachje+ 'nee' schudden*) Niets

Pauze.

Een mens stelt zich de vraag of een waterschildpad uit de bol kan gaan... Hoe geraken die trouwens aan een lief?

Pauze.

Stel je voor dat je in een volgend leven de eer hebt als waterschildpad door het leven te gaan. Ik mag er niet aan denken.

Pauze.

Nog nooit heb ik zoiets doms gezien. Ik wist niet dat dat bestond.

Pauze.

Maar dat leren ze je niet op school, hoor.

Harry komt op als was hij een kelner. Op een dienblad biedt hij Merel een longdrink aan. Merel neemt het aan, heft, zonder een krimp te geven, haar glas naar het publiek en sipt van het drankje. De lichten worden zacht gedimd. De twee gaan af.

Muziek door het live-orkest.

* *
*

P a u z e

Deel 2

Woensdag, dag van Wodan, oppergod en god van de Wijsheid

Lege scène.

Schermbild: 'Woensdag, dag van Wodan, oppergod en god van de Wijsheid'.

Dans: fragment uit 'A beautiful Mind' van Ron Howard.

Live-orkest + dans: 'Iedereen is gek' van de Heideroosjes.

De Y-tjes komen op en installeren zich.

Halverwege de dans komen Fideliotix en Iserbatix onhandig meedansen. Ze lopen gewoon in de weg en de dansers zijn hiervan niet gediend. Ze willen de twee doen ophouden, waar ze niet in slagen. Daarom verlaten de dansers boos de scène en het orkest valt stil.

FI. & IS. *(Ze dansen nog even verder)* Woensdag... woensdag... woensdag...

M. X. *(Op)* Ja, het is woensdag! Dinsdag is weg, voorbij.

FI. & IS. Woensdag... Waar zijn zij? *(Ze zien hun twee vriendinnetjes)*

M. X. Gelukkige Y-tjes, de geschiedenis is niet ten einde,
Gezien woensdag, het begin van de wijsheid zijnde,
U zal leiden naar de hoogste regionen van het verstand,
Ver van deze aarde, daar waar alleen genieën zijn beland.

M. Y. Gij leert ons niets anders dan bedrog en leugen.
Kom ons niet te na, of 't zal u heugen.

YNA. Waar heeft dwaasheid uw geest heen gebracht?
Gij wilt over hemel, aarde en XY-land alleen macht.
Maar onze enige heerser, onze majesteit,
Is Wodan, god van de Wijsheid.

M. X: Wodan? Dwaze klanken rollen over uw onwetende tongen!
Waarom hebt ge nooit eerder mijn lof zo bezongen?
Ik ben x keer duizend maal wijzer dan Wodan.

YNA. Wijzer dan onze meester? Hoe dan?
Zijt ge misschien een koning, of een keizer,
Nobeler dan onze meester? Word eens wijzer!

M. X. Ge gelooft mij dus niet? *(M.Y. maakt een gebaar van ongeloof)*
Spijtig dat ge dat niet inziet.

YNA. Des duivels zijt gij en duivels pruttelen van de leugens.
Die zijn als luizen met vleugels,

Fladderend rond ons oor.

Verwaandheid draagt van wijsheid geen spoor.

Wij geloven niet uw mooi verpakte woorden,

Die wij in dit beklemmend licht aanhoorden.

M. X. (*Kalm*) Ik doe nochtans mijn best...

YNA. ... om macht en rijkdom te verwerven!

M. X. (*Windt zich op*) Ik doe nochtans mijn best...

M. Y. ... om uw volgelingen te verderven!

M. X. (*Luidert*) Ik doe nochtans mijn best...

YNA. ... macht is een dorst die nooit lest!

M. X. (*Brult*) Ik heb mijn best gedaan!

Pauze. De Y-tjes zijn bang. Iserbatix en Fideliotix nog meer. Ze zoeken bescherming bij de twee Y-tjes. Yna bekijkt M.X een seconde met de nodige minachting en gaat dan waardig af. M.Y draait zich van hem weg.

M. X. (*Ingehouden*) Maar een muur van kwaad lijkt tussen ons te staan...

M. Y. (*Afgedraaid*) Ik zie geen steen, laat staan een muur.

Of gij wordt gek... of ge zijt overstuurd.

Wij weten wat voor ons telt,

Wij hebben goed geteld,

Het is de dag van Wodan de Wijze!

Een naam die wij allen prijzen.

Zo werd het door Mater XY geregeld.

M. X. Neen! De X-Men zijn de leiders van deze wereld!

Wij moeten over XY-land regeren,

En gij zult mij als uw leider eren.

Als heer van onze volken beider.

M. Y. (*Draait zich naar hem*) Nooit! Volg geen leider!

We horen een echo: leider... eider...

Miss Y, M. X en de Y-tjes (op 1 en 2 na) verlaten de scène. Amoratix en Yna komen elk van een kant op.

Simultaangesprek

Drie groepen praten om beurt.

Er is enerzijds Yna, anderzijds Amoratix, die met mekaar echter geen contact hebben.

Er zijn Iserbatix en Fideliotix, die bij Y-tje 1 en Y-tje 2 blijven en die alle vier af en toe commentaar geven.

<p><u>De Y-tjes.</u></p> <p>YNA. <i>(Naar voor)</i> Wijsheid is mij vreemd, Ik heb de zin van mijn leven ontmoet.</p> <p>Y-tje 1: Wat stamel je toch, verliefde Yna?</p> <p>Y-tje 2: Ze is van de wijs. Of toch bijna.</p> <p>YNA. Met woorden zo teder van lippen zo zoet.</p> <p>YNA. Luister naar mijn woord. Ik wens dat ge het hoort.</p> <p>Y-tje 1: Ze ontmoette de prins harer dromen.</p> <p>YNA. Hij is mijn liefde voor het leven.</p> <p>YNA. En, wijze Wodan? Wat nu? Beslis! Opnieuw een lege dag vol gemis?</p> <p>Y-tje 2: Ach, liefde doet soms zo'n pijn. En toch wil ik altijd bij jou zijn.</p>	<p><u>De X-Men.</u></p> <p>AM. <i>(Naar voor)</i> Wijsheid is mij vreemd, Nooit eerder heeft liefde me zo ontroerd.</p> <p>IS. Ik ben in zijn plaats beroerd.</p> <p>FI. De meester z'n kop zit vol meel en roet.</p> <p>AM. Ogen als diamanten en haren van goud die me bekoren.</p> <p>IS. Hij kreeg een slag van de moren!</p> <p>IS. 't Moest ervan komen!</p> <p>FI. Hoor, zal ze dan altijd aan hem kleven? <i>(Gegniffel)</i></p> <p>AM. Hoe konden mijn zoetste dromen ooit vermoeden, Dat mijn hart van liefde zó kon bloeden.</p> <p>IS. Die is ook op haar kopje gedonderd... ge- donderd... <i>(Zoekt het juiste rijmwoord)</i></p> <p>FI. <i>(Helpt hem)</i> Ogenshijnlijk! <i>(Is. knikt)</i></p>
---	--

<p>YNA. Al haat ik de smart, ik draag graag de zoete last. Als ik dra zijn wangen en handen betast.</p> <p>Y-tje 1: Zou Marcelleken haar kunnen bevrijden?</p> <p>Y-tje 2: Ja, want 't is de liefde die haar leven doet.</p> <p>YNA. We weten pas wat we verliezen, Als we het pad van de rede kiezen.</p>	<p>AM. Ik wou dat de liefde mijn gedachten eeuwig kon bezitten.</p> <p>FI. Is hij nu helemaal aan 't ver... 't ver...? <i>(Vindt het woord niet)</i></p> <p>IS. <i>(Helpt hem)</i> Verflippen? <i>(Fi. bevestigt)</i></p> <p>FI. Er valt geen rechte voor mee te rijden...</p> <p>AM. Wanneer voel ik, Goddelijke Yna, uw zachte gloed?</p> <p>IS. Zachte gloed... Tja, als ge zo gaat beginnen...</p> <p>AM. Liefde, help mij te beminnen! Al berooft ge me van mijn zinnen.</p>
--	--

YNA. Met Amoratix aan mijn zij.
Gaat zelfs de zwartste dag snel voorbij.

Yna en Amoratix staren dromend voor zich uit.
Schermen: een sterrenhemel.

Y-tje 2: Ze heeft haar hoofd verloren.
En dus haar hart gevonden.

Y-tje 1: Laat hen in hun dromen wonen.

Y-tje 2: Liefde zal hen dra de weg tonen.

Yna en Amoratix gaan elk langs een kant af.

IS. Zeg, Fideliotix, zou 't kunnen dat ook wij onze stomme kop verliezen?

FI. Natuurlijk, zotskap. Ge hebt zelfs niet te kiezen.

IS. *(Neemt zijn Y-tje stevig vast)* En wilt ge wat weten? Ik vind dat niet eens zo slecht.

FI. Ik ook niet. (*Neemt zijn Y-tje stevig vast*) En wilt ge ook wat weten? 't Is precies echt!

De koppeltjes lopen lachend af.

Chatsessie

Scherm: een computerscherm. We zien hoe drie personen met mekaar chatten.
Electronisch achtergrondmuziekje.

De volgende tekst verschijnt zin voor zin op het scherm.

A: Vind ge da nie een klein beetje straf

B: Ja da's straf. En dan

C: Dat had ik van u nooit niet gedacht

B: Heb ge der misschien iets op tegen

C: Ikke? Ik moei mij mee men eigen zaken

B: Ja da zal wel. Gij moeit u mee alles gij

C: Kijk liever Is naar uw eigen

B: Kijk gij eerst zelf naar uw eigen

A: Waarover hebt ge t nu eigenlijk

Discussie met drie leerlingen.

Tijdens de chatsessie werden door de toneelmeesters, waarvan er eentje flink hinkt en een verband om het hoofd draagt en de andere een kanjer van een blauw oog heeft en een rode neus, drie barkrukjes en een barmeubel op de scène gebracht. De leerlingen nemen plaats. Ze hebben elk een halfvol glas frisdrank mee.

A en C zijn tegengesteld. Daarom draaien ze zich van mekaar weg.
B neemt plaats op de middenste barkruk.

C hoort A praten, maar reageert niet op diens replieken. Idem voor A als C spreekt.
B spreekt naar ieders mond en verandert heel snel en overtuigd van mening.

A: Da's straf.

B: Ja, da's straf.

A: (*Draait zich naar B*) Dus, zoals ik kwam te zeggen: wie wil weer alles regelen? De Robbie.

B: Ja. De Robbie.

A: Alsof er maar één persoon bestaat die de 100 dagen in goede banen kan leiden.

B: Ja, alsof niemand anders dat kan.

A: Hebben ze jou gevraagd om mee te helpen? Mij niet hoor?

B: Nee, mij ook niet.

A: Waar lijkt dat nu op?

B: Dat lijkt nergens op.

A: Mocht Robbie dan nog wat interessante voorstellen hebben, tot daar aan toe.

B: Ja, echt interessante voorstellen heb ik van Robbie nog niet gehoord.

C draait zich naar B en neemt het gesprek over. A draait zich af.

C: We mogen van geluk spreken dat Robbie de touwtjes in handen neemt. Wie zou het anders doen, denk je? Ken jij zo iemand?

B: Ik kan me zo direct toch niemand voor de geest halen.

C: We zouden Robbie beter dankbaar zijn.

B: Je hebt gelijk. We hebben geluk dat Robbie de kar wil trekken.

C: En hij heeft nog goede ideeën ook. Of niet?

B: En of. Ik begrijp niet waar Robbie al die ideeën blijft halen.

A neemt over. B draait zich naar A. C staart voor zich uit naar zijn/haar glas.

A: Alleen al het feit dat we niet meer op café gaan voor we naar school komen. Waar slaat dát op?

B: Da's inderdaad belachelijk.

A: Al jaren spreken de zesdes af op café om dan in groep naar school te trekken. Waar of niet?

B: Waar.

A: Nu dus niet meer. En dat allemaal omdat één persoon vindt dat dat niet kan. Eén persoon.

B: Robbie.

A: En die ene persoon veegt een jarenlange traditie zomaar van tafel.

B: Ja, als er iets traditie was...

C neemt over. A draait zich af.

C: Gelukkig maar... Eerlijk gezegd ben ik er toch ook geen voorstander van om mij 's morgens vroeg al ladderzat te drinken.

B: Nee, ik ook niet.

C: Eigenlijk is dat om problemen vragen.

B: Ja, op die manier vraag je echt om problemen.

C: 't Is toch niet dat iets goed is, louter en alleen omwille van het feit dat het al jaren meegaat?

B: Volledig mee eens.

C: Je kan ook misbruik maken van een traditie, hé. Nogál een traditie!

B: Het is inderdaad niet meteen de meest hoogstaande traditie.

C: Da's nog heel voorzichtig uitgedrukt.

B: Da's dan inderdaad héél voorzichtig uitgedrukt.

Over naar A

A: Feit is dat de ambiance er onmiddellijk inzit, als we samenkomen op café.

B: (*Met een lachje*) Ja, daar is 't direct volle bak ambiance.

A: En daar gaat het toch om. Plezier maken.

B: Da's het belangrijkste. Plezier maken.

Over naar C

C: Maar toch niet ten koste van alles?

B: Vanzelfsprekend.

A: Het kleinste kind weet toch dat de boel uit de hand loopt als je zat bent, of onderweg.

B: Ja. Drank maakt veel kapot.

Opnieuw naar A.

A: Wat kan er gebeuren? Hier wat confetti, daar wat tandpasta, ginder wat water en bloem... Is dat een ramp? Da's toch plezant? Daar doen we 't toch voor?

B: (*Enthousiast*) Ja. Dat zou wel eens leuk kunnen worden.

A: Stel je voor: de (*Bijnaam leerkracht*) en de (*Idem*) krijgen daar 'n kwak water en een lading bloem over hun hoofd.

B: (*Heel enthousiast*) Ja! Geweldig! 'k Zie het zo al voor me.

Naar C.

C: Vind je dat écht iets om naar uit te kijken? Mensen belachelijk en vuil maken. Moet het echt op die manier?

B knikt aanvankelijk enthousiast 'ja', maar wordt snel ernstig en knikt 'nee'.

B: Nee. Dat is erover.

C: Dat is er niet alleen over, het is totaal onnodig.

B: Dat is het inderdaad. Er zijn andere manieren...

Stilte. Vanaf nu zullen A en C zich niet meer van mekaar wegdraaien, maar naar B blijven kijken.

A: Zoals?

B: Euh...

C: Geef eens een voorbeeld.

B: Een voorbeeld?

A: Hou jij van spruitjes?

B: Hmm... heerlijk...

C: Echt?

B: Eikes! Ik mag er niet aan denken.

A: Hallo-o! Aan wiens kant sta jij eigenlijk?

B: Ja, aan wiens kant sta je eigenlijk?

Stilte

A: Ik ben ermee weg. *(Tot B)* Ga je mee? *(A af)*

B: Ja. Ik ga mee. *(Staat op en wil A volgen)*

C: Ben je weg? Drink je niets meer?

B: *(Stopt, twijfelt zichtbaar, draait zich om)* Ok. Een cola dan.

C: *(Tot de paspop)* Freya, een colaatje a.j.b. *(Gooit een muntje op de bar)* *(Tot B)* Ik ben ook weg. Salut. *(Af)*

B kijkt wat paniekerig naar links en rechts, wil naar de deur, keert terug en blijft verweesd achter.

De toneelmeesters maken woordenloos ruzie over hoe de barkrukjes nu eigenlijk moeten staan (Twee bij de bar en het derde in het midden) en gaan kwaad af.

B. gaat ten slotte af. B besteedt GEEN aandacht aan de ruziemakers.

Kenwijsje.

Merel spreekt Spruitjes

Merel komt op en neemt plaats zoals steeds.

Goede avond.

Pauze.

Vorige week bracht ik een bezoekje aan mijn grootmoeder. Normaal doe ik dat graag. Ik luister altijd aandachtig naar haar en zij vraagt en vertelt en lacht...

Pauze.

Maar nu was dat anders. Toen ik haar huis binnenstapte, rook ik een bedreigende geur. Kwam daarbij dat ik die geur niet direct kon thuisbrengen. Heel de tijd probeerde ik te achterhalen wat mijn reukorgaan teisterde... tot mijn grootmoeder vroeg of ik bleef eten. Ze had spruitjes klaargemaakt.

Lange pauze.

Spruitjes...

Pauze.

Spruitjes zijn eerder kleine, groene bolletjes. Het lijken wel lieve, schattige minikooltjes.

Pauze.

Niets is minder waar.

Pauze.

Ergens in de geschiedenis van de mensheid is er een vergissing gebeurd. Iemand heeft per abuis spuitjes bij de groenten ingedeeld. Bijgevolg werden spuitjes als eetbaar beschouwd. Terwijl spuitjes aanvankelijk helemaal niet bedoeld waren om op te eten.

Pauze.

Ze waren... zeker niet bedoeld om op te eten.

Pauze.

Ik ben een superproever. Echt waar. Mijn tong heeft veel meer smaakpapillen dan een doorsnee tong. Als mijn tong in contact wordt gebracht met spuitjes, weigert ze die door te laten. Een miniem stuk spuit in mijn mond en mijn tong zet het alarm op.

Pauze.

Gelukkig maar, want spuitjes zijn niet geschikt om opgegeten te worden.

Pauze.

Spruitjes zijn... een vergissing.

Pauze.

Maar dat leren ze je niet op school, hoor. (Af)

XY-SOAP

Vierde tafereel

De Verzoening (Wijsheid overwint)

Alex komt op, groet Freya, neemt de barkruk van Merel en gaat aan de bar zitten.

A: Dag Freya. 't Is hier zo kalm? (...) Euh, doe maar een pintje. Wacht, blijf maar zitten. Ik zal 't zelf wel nemen. (*Neemt een pintje achter de bar*) Gezondheid. (*Pauze*) Eigenlijk had Fien wel gelijk... Zou het nog ooit goed komen tussen ons, denk je? (*Pauze*) Tomme, ik ben toch stom geweest.

Fien komt binnen en gaat bij Alex zitten. Voorzichtig.

F: Freya... Dag Alex. (*Pauze. Tot Freya*) Cola light lemon. 'k Zal 't wel nemen.

Ze neemt haar drankje en gaat opnieuw zitten.

F: Ca va?

A: Ca va. (*Pauze*)

F: Ik moet mij excuseren.

A: Waarom? Je had gelijk.

F: Nee. Je hebt tenslotte het volste recht om je vrienden te kiezen. Ik heb me daar niet mee te bemoeien.

A: Ik had beter naar jou geluisterd.

F: (*Ontdoid*) Meen je dat?

A: Boris was inderdaad niets voor mij.

F: Was? Is 't af?

A: (*Lachje*) Ja. Hij is gisteren trouwens opgepakt.

F: Da's minder... Toch?

A: Misschien. Wie weet zet het hem aan het denken.

Pauze

F: En hoe is 't voor de rest?

A: Goed. Denk ik toch... En met jou?

F: Ca va.

Danny, Ester, Harry en Chris komen binnen, druk pratend en lachend. Ze zetten zich erbij.

E: (*Blij*) Zeg, weten jullie het al? Gina is verliefd!

F: Jij ook weer precies!

E: Ja, 't was een misverstand gisteren. Alles is weer koek en ei. Hé, zoeteke?

D: Dat denk ik ook.

E: Maar Gina, dié moet je zien.

C: Ja, die zit momenteel op een andere planeet. Ik ben echt blij voor dat meisje.

H: En wie is de gelukkige eigenaar?

I: Hoe heet die ook weer? Je kent hem wel, hoor. Hij zit in 4Ec5. Euh... Jo?

E: Nee, geen Jo. Gino, of zoiets.

H: Zo zie je maar: op elke drilboor wacht een plakje asfalt.

D: Wat drinken jullie? (*Rondvragen*) Zal ik het zelf nemen? Freya? (...) Ok, geen probleem. (*Hij gaat bedienen*)

E: En, Alex, kwam vriendje Boris niet mee vandaag?

A: Nee...

C: Ik heb gehoord dat hij is opgepakt.

A: Ja...

Stilte

D: Da's misschien geen slechte zaak. Dat kon tóch niet blijven duren. (*Tot H*) Wat vind jij daarvan?

H: Moet ik enige blijken van verbazing tonen?

C: Maar een echte gangster was Boris nu toch ook niet, hé.

F: Wat krijgen we nu? Onze vriendin Chris die iets positiefs over haar lippen krijgt.

D: Ja, Chrisje, uit je rol aan 't vallen?

C: 't Is toch waar wat ik zeg. Boris is in de grond een goede, lieve jongen. Daar ben ik van overtuigd.

D: Vlinders in de buik, Chris?

C: Alex, jij kent hem 't best. Ik ben toch niet helemáál fout?

A: Ik denk het niet.

E: En wat denk je over jezelf? Is de goede, oude Alex 'back in town'?

A: Ik hoop het. Ik wil me trouwens excuseren. Voor alles... *(Pauze)*

H: We zijn blij dat je terug bent, jongen. Je mag daarom zelfs de kleur van je geld laten zien.

A: Wel ja, da's geen slecht gedacht. Wat drinken jullie? *(Gaat achter de toog staan om uit te schenken)*

F: Ik zal u helpen.

D: *(Cynisch)* Jaja, helpen...

H: Alle beetjes helpen, zegden de begijntjes en ze droegen met z'n tienen een bonenstaak. *(Pauze. Klinken. Betalen)*

E: Allé, da's tof. Dan is iedereen weer gelukkig.

Kenwijsje.
Gina komt binnen. Fel opgemaakt. Opvallende kledij. Ze is duidelijk blij gezind.

G: Gelukkig? Da's zacht uitgedrukt. Als mijn hart zo nog lang blijft pompen, ontplof ik.

H: Is dat een loze dreiging of een oprechte belofte? (...) Ok, Freya. Ik hou hem hermetisch gesloten. *(Ritst zijn mond dicht)*

D: Is er iets gebeurd, Gina?

G: Wel, in 4Ec5 zit er een jongen: blond, lang haar, blauwe ogen...

H: Drie vingers kwijt.

G: *(In paniek)* Wablieft?

H: Grapje, Gina. Rustig.

G: Ja, zeg. Ik dacht dat je 't meende of zo. Wel, ik voel al lang iets voor die gast en gisteren, op de speelplaats, keek ik toevallig naar hem en hij knipoogde naar mij...

H: En 't was niet dat er iets in zijn oog zat?

G: *(Niet begrijpend)* Hé?

F: Luister niet naar hem, Gina. Ik vind het heel spannend dat je verliefd bent.

G: Ja, ik ook.

C: Ik zou dat ook graag eens meemaken.

D: Wat?

C: Dat overweldigende gevoel van verliefd te zijn.

D: Waag je kans eens op tv. Er loopt altijd ergens een 'date-show'.

H: Een dagelijkse wasbeurt zou ook geen slechte start zijn.

C: Onnozel manneke... Nee, serieus. Zouden jullie dat niet graag eens ervaren? *(Tot D en E)* Bij jul-
lie is 't natuurlijk in orde. *(Tot A en F)* En bij jullie zal 't ook niet lang meer duren, zeker? *(Tot H)*
Snak jij soms niet naar een goed lief?

H: Nu hou ik het hier niet meer vol. *(Terwijl hij weggaat)* Die liefde... tot daar aan toe. Maar die
seks...

D: Is dat dan zo erg?

H: Bof... Minder erg dan een bord spruitjes leeg eten... Maar wel vermoeiender. Slaapwel. *(Af)*

ALLEN: Slaapwel.

De lichten worden gedimd.

F: Ik denk dat Freya wil sluiten, jongens.

ALLEN: Ja, we zijn weg. Ja, 't is tijd. Slaapwel. Salut. Enzovoort...

F: *(Bij de deur, terwijl iedereen afgaat)* Ach ja, Inne en ik gaan morgen lopen. Kwestie van de
zwaarlijvigheid een stapje voor te zijn. Als er iemand zin heeft... Hoe meer zielen...

A: Ja, ik. Op voorwaarde dat Inne niet meegaat.

Fien bekijkt hem en glimlacht. Dan geeft ze hem een zoen en neemt hem bij de hand. Ze gaan af.

Donderdag, dag van Thor, god van Hemel en Aarde

Op het scherm: 'Donderdag, dag van Thor, god van Hemel en Aarde'. Dan donder en bliksem. Daarna fragment uit 'Discovery of Heaven' van Jeroen Crabbé.

Donder en bliksem gaan over in een fragment van (live-orkest) van Riders on the Storm: the Doors.

De toneelmeesters komen strompelend meubeltjes halen. Die met het blauwe oog draagt zelfs een verband om de pols. Je ziet ook aan hun kleren dat ze gevochten hebben.

De Y-tjes komen op en installeren zich. Zodra de muziek stopt, verschijnen de X-Men.

FL. Y... y... y... wat amuseer ik mij,

Y... y... y... Amoratix is verliefd op zij... zij... zij...

AM. Zwijg, jij zot zonder zotskap!

- IS.** Fideliotix verkoopt larie en apeklap.
Hij heeft 't zot in de kop.
- FI.** (*Tikt op zijn slaap*) Ja ... 't zit er hier bovenarms op.
- AM.** Vrienden, ik heb de mooiste godin ter wereld ontmoet,
't Zijn wonderlijke dingen die de liefde met me doet.
- FI.** O... o... o... grote god...
Hij amuseert zich rot.
- AM.** Vrienden, domme wezens, jullie moeten mij helpen,
Ik moet iets doen, 'k ben niet te stelpen.
- FI.** O... o... o... y... y... y...
Helpen, jaaa. Een, twee, drij.
- IS.** We staan aan uw zij.
Maak u maar geen zorgen.
- FI.** Ja, want ge moet leven van vandaag op morgen.
- AM.** Fideliotix, Iserbatix, wij moeten Meester X verdrijven,
En de grote Mater XY weer over XY-land laten regeren.
Alleen dan kunnen Yna en ik geliefden blijven,
En X en Y slechts één god vereren.
- FI.** Mogen wij dan altijd en overal met de X-box spelen?
- IS.** En de peperkoek onder ons twee verdelen?
- FI.** Mogen wij eendjes varen in ons bad?
- IS.** En lijntjes trekken zonder lat?
- AM.** Ach onnozele onnozelaars. Kijk,
Als wij X en Y kunnen verenigen in één rijk,
Dan verdwijnt M.X van het toneel,
En vormen X en Y één geheel.
- IS.** Is dat niet gevaarlijk?
- FI.** Ja, dat is het wel degelijk.
- AM.** Vrees niet vrienden, voor de liefde zal alles wijken,
Thor zal heersen over hemel en aarde, zo zal blijken.
Maar let op, stomme schepsels, hou dit strikt geheim,
M. X mag niet op de hoogte zijn.
- FI.** Ja, natuurlijk. Niks tegen X. Dat begrijp ik.
- IS.** Uiteraard, niks tegen X. Dat snap ik.

AM. Zijn plan om de Y-tjes te verleiden zal mislukken.

FI. Gaan wij daar dan het fruit van plukken?

AM. Ja. Op één voorwaarde: niks tegen X

IS. Uiteraarde: Niks tegen X.

FI. Nee, nooit... niks tegen X.

M. X. (*Op*) Hoor ik daar de domsten onder de dommeriken?

FI. Ja, meester. Wij zijn present.

IS. Blij en content!

FI. Want wij zeggen niks.

IS. Helemaal niks. Tegen X.

FI. Juist. Geen woord.

IS. + FI. Wij zwijgen! Als vermoord!

Ze gaan zitten in kleermakerszit en de ene houdt zijn hand voor de mond van de andere.

M. X. (Tot Am.) Wat zitten die daar te bazelen?

IS. + FI. (*Handen weg*) Dit zijn de eerste symptomen van de mazelen!

Schurft, aambeien, bleekzucht, lepra en kroep.

Pas maar op of ge hebt van 't zelfde laken een broek! (*Handen voor de mond*)

AM. Meester, sla geen acht op hun dwaas gebral.

Laten we naar de Y-tjes gaan, eerst en vooral.

M. X. Juist. Ik ga een laatste poging wagen.

(Zorg dat die twee ezels zich gedragen)

Sta mij bij in mijn strijd, onze strijd, mijn waarde.

Voor de heerschappij over hemel en aarde.

Ze gaan naar de Y-tjes. IS. en FI. staan recht. Y-tjes 1 en 2 lopen naar hen toe. Geflirt.

M. X. Bij Thor, goede donderdag!

M. Y. Als we uw volkje zien, wordt het een mopperdag.

M. X. Welke belagers teisteren uw broodkruimelbroze geest?

Uw versleten god die u bedriegt, is het geweest.

Met mazelen, schurft... Nee, met okselgeur, rimpels en platvoeten zal hij u besmetten.

Geloof me, beter is 't u te schikken naar onze wetten.

YNA. Wat dreigt gij? Okselgeur, rimpels en platvoeten?

Het is uw volk dat daar al eeuwen moet voor boeten.

M. X. Dit is mijn laatste poging om u aan mijn gezag te onderwerpen.

Zo niet zullen mijn getrouwen hun messen scherpen.

De X-Men zijn als graniet, niet te scheiden, niet te verslaan.

Ik zweer u: waag het niet mijn aanbod af te slaan.

YNA. Gij liegt ons voor, hou op met uw vals gefemel.

Gij zijt de duivel! Vijand van aarde en hemel!

M. Y. Luis in de pels, paljas, ongeluksbode,

Gij verzoekt de hemel en al zijn goden

Gij schopt ons tegen de schenen.

Ga weg van hier, neem de benen!

M. X. Nu is het genoeg! Dat volstaat!

Uw vreselijke woorden klinken vol nijd en haat.

Waar is mijn zoetgevooisde koosnaam die ik vroeger hoorde?

Lang is het geleden dat uw mooie woorden mij bekoorden.

Lang ook bleef ik de kracht in mij negeren.

Nu is de tijd aan de X-mannen om te regeren.

YNA. De duivel zijt gij, maar hemel en aarde zullen u verslaan,

Want de dag van Thor komt eraan.

Donderdag! Kijk maar. En blijf staan.

Ze blijven even staan en kijken in de zaal. De toneelmeesters komen opgestrompeld en vragen hen (woordenloos) of ze even uit de weg willen gaan zodat ze hun werk kunnen. De X-men en de Ytjes gaan af.

Muziek.

De Professor

Lessen voor de leerling met de juiste X-factor.

De toneelmeesters belemmeren mekaar. Ten slotte geraken de toga en het hoofddeksel van de professor toch tot bij de paspop. Met ingehouden woede plaatsen ze een barkruk die de professor als lezenaar zal gebruiken. Ze gaan af.

Na hen sluipt de bananenschillenlegger op. Hij legt twee bananenschillen klaar voor de professor en verdwijnt.

De professor komt op en ziet een bananenschil. Hij legt zijn cursus op de barkruk, gaat af en komt onmiddellijk weer op, terwijl hij de bananenschillenlegger een paar duwen geeft. Hij doet hem teken de schil op te rapen en te verdwijnen. De bananenschillenlegger doet het met een boze frons, maar zodra de professor hem de rug toedraait, duimt hij naar het publiek. Hij gaat af. De professor trekt zijn toga aan en zet zijn hoofddeksel op. Hij slaat zijn cursus open.

NOOT: alles wat de leerling straks nodig heeft wordt klaargelegd of aangereikt door de toneelmeesters, die erg wankel op hun benen staan. Hun verwondingen worden steeds opvallender.

PROFESSOR.

Welkom op deze sessie van de cursus voor de leerling met de juiste X-factor. Het is onze bedoeling de studentjes van deze school enkele tips te geven om de slimste leerling van XY-land te worden. (*Andere toon*) Indien je je wenst te profileren als slimste leerling van (*Naam school*) dan heb je de juiste bril nodig.

De leerling komt op met een klein rond brilletje.

PROFESSOR.

Dit model is wat te bescheiden.

LEERLING.

Zet een grote bril op met bokaalglazen.

P. Dit is lichtjes overdreven.

L. Zet een reusachtige uilenbril op.

P. Dit model is perfect geschikt. Bij de keuze van je boekentas laat je je niet bijstaan door je moeder.

L. Haalt een ouderwetse, versleten boekentas.

P. Je eigen smaak volgen kan ook noodlottig zijn.

L. Haalt een kleuterboekentasje uit de grote boekentas.

P. Misschien is het verkieslijk te nemen wat iedereen neemt.

L. Sleept een overvolle rugzak over de vloer en is zichtbaar uitgeput.

P. Als slimste leerling van XY-land zit je op de speelplaats niet verveeld te babbelen, maar lees je een interessant boek.

L. Haalt een overdreven dik boek van wiskunde uit de oude boekentas en slaat het open.

P. Of je peutert ongegeneerd in zijn neus.

L. Doet het.

P. Eens in de klas probeer je te antwoorden op alle vragen. Trek daarom voortdurend de aandacht van de leerkracht.

L. Steekt een opdringerige vinger op en zegt '...neer, ...neer' of '...frouw, ...frouw'

P. Wanneer de leerkracht het niet met je eens is, laat je dat duidelijk blijken.

L. Maakt gebaren waaruit blijkt dat de leerkracht een onnozelaar is.

P. Je medeleerlingen zullen overvloedig spiekbrieffjes moeten gebruiken om goede toetsen af te leggen. Als slimste leerling heb jij dat natuurlijk niet nodig.

L. Haalt overal kleine spiekbrieffjes vandaan die hij met minachting over de schouder gooit.

P. Tijdens de lunchpauze zit je meestal alleen aan tafel. Installeer je rustig en beheerst. Eet niet te traag...

De toneelmeester die nog zwaarder hinkt dan daarnet en haast ten einde krachten is, brengt een stoel waarop de leerling plaats neemt. Hij blijft wachten, maar verliest haast het bewustzijn. De leerling neemt zijn gerief uit de boekentas en (doet alsof hij) eet.

L. Kauwt overdreven traag.

P. Maar ook niet te snel.

L. Schrokt alles met de nodige geluiden naar binnen.

P. Je zorgt ervoor dat alles netjes is opgegeten, want verspillen doe jij nooit.

De leerling staat recht en de toneelmeester sleept de stoel en de rugzak weg. De tweede toneelmeester, wiens hoofd verbonden is en die zijn arm in een mitella houdt, strompelt op met een grote vuilnisbak. De leerling gooit er alles in: een pak boterhammen, een appel en een ei. En tenslotte de boekentas. De toneelmeester strompelt af met de vuilnisbak.

P. Tijdens de lessen L.O. blijf je bescheiden op de achtergrond. Een goed geacteerd blessure kan handig zijn.

L. Neemt zijn knie vast, laat zich op de grond vallen en doet alsof hij vreselijke pijn heeft.

P. Hoewel... Een briefje van je huisarts volstaat doorgaans.

L. Toont enthousiast een doktersattest..

P. Verleidingen door het andere geslacht kunnen jou niet bekoren. Je bent er volledig immuun voor.

De leerling steekt een preutse neus in de lucht. Tot de leerlingen van de volgende scène hun opwachting maken. Dan reageert hij helemaal anders.

P. Alhoewel...

Klas in de hemel

Gedachten leerlingen - leerkracht

Muziek: symfonische versie van 'Enter Sandman' van Metallica.

De leerlingen zijn opgekomen en zetten hun bankjes klaar. De professor en zijn modelleerling, die de barkruk meeneemt, gaan af.

Een vrouwelijke leerkracht heeft nog een achtste uur. Vooraleer zij de klas betreedt, heeft zij echter een gesprek met een collega. Beide komen op de voorscène terecht. Een spot is op hen gericht. Zodra beide leerkrachten (Anja en Bea) uitgepraat zijn: licht op de klas, waar de leerlingen zich intussen hebben geïnstalleerd. Geroezemoes.

ANJA: Zo. Nog één uurtje... Om het af te leren.

BEA: 't Is toch niet alles, hé, zo'n achtste uur...

ANJA: Da's nog zwak uitgedrukt.

BEA: Pfff. Ze zullen weer klaarstaan: 'Klasgesprek, mevrouw?'

ANJA: ‘Mevrouw, gaan we eens iets plezants doen?’

BEA: ‘Mevrouw, ik ken een plezant spelletje.’

ANJA: Ja, die plezante spelletjes ken ik. Allee vooruit... We staan ervoor en we moeten erdoor.

BEA: Er zit niets anders op. Tot straks na de les.

ANJA: Ja, tot straks. (*Bea af*)

Leerkracht Anja komt de klas binnen en hangt haar jas op de paspop.

Noot: voor de gemakkelijheid worden de replieken van de leerlingen genummerd van 1 tot en met 9.

5: Dag, mevrouw. Gaan we een klasgesprek houden, mevrouw?

ANJA: Nee, vandaag niet. Maar werk er eens eentje uit en speel me die voorbereiding gerust door.

4: Wat gaan we doen, mevrouw?

ANJA: Ha, een verrassing.

8: Dat zal plezant zijn...

ANJA: Het hangt ervan af wat jij plezant vindt, hé.

6: Een mop! Mag ik een mop vertellen, mevrouw?

ANJA: Luister, we maken een afspraak: jij mag een mop vertellen als ik daarna ongestoord mijn ding kan doen. Ok?

KLAS: Ok, mevrouw.

6: Wel, ’t is geel en ’t doet pijn als ge ’t in uw achterste duwt.

ANJA: Had ik het niet gedacht...

6: Een bulldozer (*Klas brult het uit*)

ANJA: Ja. Stop. Denk aan onze afspraak! Dank u. (*’t Is stil*) Je hebt alleen schrijfgerief nodig. De rest mag weg.

7: Is ’t een toets, mevrouw?

ANJA: Zo zou je ’t kunnen noemen.

Licht ingehouden gemopper.

ANJA: (*Deelt stencils uit*) De antwoorden komen op een blad. (*Ze noemt het blad met het logo van de school*) (*Praktisch alle leerlingen vragen aan één bepaalde leerlinge een blad*) Je wacht op mijn teken om het blad om te draaien en dan wil ik geen woord meer horen. Ja? (...) Start.

Vanaf nu: GEDACHTEN.

Het wordt donker en de gedachten worden uitgesproken terwijl zachte achtergrondmuziek de gedachten ondersteunt.

Dit houdt in dat iedereen een zaklampje heeft en als hij/zij iets denkt, BRANDT ZIJN/HAAR LAMPJE.

1: Zo veel... 5 oefeningen. Pfff.

ANJA: Die is nu al aan 't blazen. 't Zal er weer goed uitzien.

2: Dat ziet er weer goed uit... Er moet toch iets tussenzitten dat ik herken.

3: *(Blaast)* Waar blijft ze het halen?

ANJA: Zie ze zoeken. Da's toch mooi om zien.

4: Mmm, dat toetske gaat hier vlot.

ANJA: Die kent er precies wat meer van... *(Kijkt mee over schouder)*

5: 't Is hier weer precies een ijskast!

ANJA: 't Is hier verdorie niets te warm.

6: Wat zouden we vanavond eten? 'k Heb precies al een beetje honger.

2: Wanneer blijft dat mens eens stil staan? Als ik nu nog iets opzij schuif, val ik net buiten haar gezichtsveld.

ANJA: Wat zit die toch altijd heen en weer te schuiven?

2: Op voorwaarde dat zij zo blijft staan, natuurlijk.

ANJA: 'k Zal maar eens naar daar wandelen.

2: Verdorie, ze komt naar hier. Vlug er weer onder.

ANJA: Die doet echt vreemd. Nochtans een brave leerling.

2: Oeioei, ik voel dat ik rood word!

ANJA: Plezant is dat niet, maar nu kan ik niet meer terug.

Volle licht.

ANJA: Laat eens zien wat er onder je pennenzak zit.

2: Een fotootje van mijn vriend, mevrouw, als mascotte...

ANJA: Kom, steek dat maar weg...

Licht uit

2: Oef, dat was op het nippertje.

3: Het is te hopen dat ik weer geen domme fouten gemaakt heb. Zou ik het nog eens nakijken?

9: Bloempjes verwelken, scheepjes vergaan, maar mijn liefde voor jou blijft eeuwig bestaan.

7: Ok. Dat klopt dus totaal niet.

5: Verdorie, straks heb ik later nog last aan mijn nieren, als mijn onderrug zoveel kou krijgt.

3: Laat maar, mijn verstand wil niet meer mee.

ANJA: Al 10 minuten. Nu gaat het toch echt traag.

8: Een corrector, 'k heb een corrector nodig... *(Geeft een seintje. Een medeleerlinge gooit er één)* Hé, kon ze dat niet gewoon geven? Loopt ze weer lastig, ja?

ANJA: Zullen ze het dan nooit leren. Er zijn nochtans winkels genoeg.

1: Shit, mijn gsm trilt. Is dat nu een moment om mij te bellen?
9: J'aime deux choses, toi et les roses; les roses pour un jour et toi pour toujours.
4: Ik moet dringend nog wat op mijn cello oefenen vanavond.
7: Dju, wat was dat nu weer? Tien minuten geleden wist ik het nog.
6: Ik héb honger!
1: Ik val hier bijna in slaap. Zo saai!
ANJA: Nu is 't toch serieus aan 't regenen.
5: Zo'n rotweer. En ik ben met de fiets.
9: Druiven zijn zoet, augurken zijn zuur, maar mijn liefde voor jou is puur natuur.
ANJA: Amai, vandaag gaat het toch uitzonderlijk traag vooruit. (*Geeuwt*)
1: Lap! Ze kan zich zelf met moeite inhouden.
ANJA: 'k Zal vanavond best wat vroeger gaan slapen.
9: Remember the 'm', remember the 'e', and you'll always remember ME.
6: Mmm, straks misschien frietjes!
1: Ik héb het nu geleerd. Ga 'k nu goede punten hebben? ... Als ik nu geen goede punten heb, dan leer ik nooit meer.
9: Hopelijk wacht Marcel weer op mij. Marcel met de zachte lippen... (*Dromerig*)
ANJA: Och ja, ik moet nog om vlees. Dat mag ik zeker niet vergeten. Wat zou ik nemen?
9: Marcel met de mooie ogen... Marcelleken. (*Een diepe zucht*)
ANJA: Kip? Koteletjes? (*Pauze*) Zeg, als ze nu nog niet klaar zijn?

Volle licht

ANJA: Sara, haal jij de toetsen op?

Sara doet het. Besignaal

ANJA: Zo, dat was het voor vandaag. Sonja, vergeet je vlees niet op te rapen (*Haar boek ligt name-lijk op de grond*).

9: Vlees?

ANJA: Euh, je boek, bedoel ik. En wil je 't venster eens sluiten, a.u.b.?

9: Ja, Marcel.

ANJA: Marcel?

9: Euh... Ja, mevrouw.

Iedereen gaat af en neemt zijn gerief mee. Vader en zoon zetten zich onmiddellijk klaar. Freeze.

Bij het C.L.B. Zo vader, zo zoon.

In deze scène praten vader en zoon terzelfdertijd. Ze staan links en rechts op de scène. Face public. Ze bekijken mekaar nooit.

Linkerkolom: de vader. Rechterkolom: de zoon. Wat ze TEGELIJK zeggen, wordt IN HOOFDLETTERS weergegeven.

Kenwijsje.

Let op! Vader en zoon laten geen pauzes.

-

STEM:

Mijne heren. Wat kan ik voor u doen?

Moet u horen, meneer,
Ik heb wat moeilijkheden in mijn gezin.

Ja, ziet u, meneer,
Ik wou eens over mijn vader praten.

NIET OMDAT ER IETS MIS IS MET MIJ.

Maar ja, opgroeiende kinderen en zo,
't vreet een beetje aan mij.
Ik geloof toch echt niet dat ik nu
zo'n slechte vader ben voor mijn zoon. Hij mag
van mij studeren omdat hij hersens heeft.

't Is eigenlijk allemaal begonnen
toen ik ging studeren aan (*Naam school*).
Mijn vader heeft nooit de kans gehad
om te studeren. 't Was in die tijd ook veel
lastiger dan nu. Hij zegt dan ook steeds:

MIJN KINDEREN KOMEN NIETS TEKORT.

Mijn zoon is nu al een paar jaar
aan het studeren aan (*Naam school*).
Soms wou ik dat ik er nooit aan begonnen was.
't Is toch godgeklaagd dat veel jonge gasten
gewoon hun broek zitten te verslijten.

Maar dat is toch niets speciaals meer?
Ik studeer met geld van thuis, maar
Als mijn vader zich niet zo op mijn
zogenaamde 'carrière' blind had zitten staren,
dan had hij geen hartinfarct gekregen.

MAAR DAT BEGRIJPT HIJ GEWOON NIET.

Wij hebben voor onze welvaart moeten vechten.
En nu heb ik een mooie auto voor de deur staan.
Daar is toch niks op tegen?
Een paar maanden geleden, die heibel op school.
Natuurlijk was mijn zoon daar ook bij.

Ik weet het, hij heeft ervoor moeten knokken.
En nu heeft hij een mooie auto voor de deur staan.
Ik heb daar niks op tegen.
Maar waarden waar zij voor gevochten hebben,
Die zijn toch al lang veranderd?

IK HEB OOK MIJN WAARDEN EN PRINCIPES.

Maar daar luisteren ze al niet meer naar.
Het enige wat ze kunnen is

Als we dan hun spelregels ter discussie
stellen, dan mag het niet.

DRUK UITOEFENEN MET ALLE MIDDELEN.

Mijn vrouw is er helemaal van ondersteboven.
Bijgevolg heb ik mijn zoon verboden nog langer
Met bepaalde vrienden om te gaan.
En toen was het natuurlijk volop ruzie.

is dan hun enige verweer. Hij gebruikt zijn
macht om me aan de leiband te houden en dat
pikte ik niet langer. Het resultaat was dat ik een
vranke bek zette met alle gevolgen van dien.

GOED, IK DENK DAT U HET BELANGRIJKSTE NU WEET.

't Heeft me wel opgelucht om u de
zaak eens rustig te kunnen vertellen.
Misschien kunt u me raad geven om
het gedrag van mijn zoon bij te sturen.
En mijn vraag

Misschien denkt u ook: die jongen
moet gewoon zijn wilde haren kwijt.
Maar dat is het niet. Ik probeer
een eigen leven te leiden en de vraag
waar ik echt mee zit

IS DAN OOK: BEN IK NU GEK OF IS HIJ HET?

Beide onmiddellijk af langs hun kant van de scène.

De bananenschillenlegger komt vlug controleren of zijn bananenschil nog op de voorscène ligt, legt ze een half centimeter verder en sluipt af.

Zachte achtergrondmuziek.

Dialog voor één persoon

De toneelmeester, ondersteund door de leerling komt op met de barkruk en plaatst ze in het midden van de scène. De leerling neemt plaats en de toneelmeester sleept zich af.

De leerling verplaatst zich of kijkt in de andere richting, telkens als er van personage gewisseld wordt. Het kan dat hij/zij twee stemmen gebruikt.

A: Hebben we voor morgen veel werk?

B: Ik weet het niet. Wiskunde zeker. Zoals elke dag. En die voorbereiding voor Frans.

A: Ging die van geschiedenis geen overhoring geven?

B: Daar weet ik niets van.

A: Ik ben er bijna zeker van. Dat heeft ze vorige les toch gezegd.

B: Dat zal dan toch zonder mij zijn.

A: Ga je dat niet leren?

B: Nee. Geen zin en geen tijd.

A: Oh... Wat staat er dan zoal op 't programma?

B: Van alles... Wat babbelen, telefoneren, een bad nemen, wat in de zetel liggen, televisie kijken...
Te veel om op te noemen.

A: En daarbij dan nog eens 't werk voor 't school.

B: Dat zal wel zeker.

A: Hoe, dat zal wel?

B: We zullen wel zien.

A: Dan ga je slechte punten hebben. Of in 't ergste geval strafstudie.

B: Pf... Ik zal er wel iets op vinden.

Stilte. B bekijkt de paspop.

B: Liegen, liegen... Wat is dat, liegen? Ik ga gewoon iets uitvinden.

Stilte

A: Is alles in orde?

B haalt de schouders op. Stilte

A: Kom je vanavond?

B: Hoe vanavond?

A: Naar de fuif. De honderd dagen.

B haalt de schouders op.

A: Mag je niet van thuis?

B: *(Begint het gevraag vervelend te vinden)* Jawel...

A: Wat?

B: *(Zucht)* Ik heb er de centen niet voor. Je weet toch dat mijn pa al jaren ziek is? We hebben het thuis niet breed. Kan ik er wat aan doen?

A: Misschien kunnen we er met de klas iets aan doen.

B: Laat maar. Het geeft niet. Ik zie je morgen?

A: Ja.

B: Goed. Tot dan. Dag Freya. (...)

A: Tot morgen...

A blijft even verslagen voor zich uit staren en gaat af. Hij/zij neemt de barkruk mee.

XY-SOAP

Vijfde tafereel

De Atletes

Fien, Inne en Chris, uitgedost als atletes, komen onmiddellijk opgelopen.

F: *(Blijft ter plaatse lopen)* Nog (X) weken en 't is vakantie.

C: *(Idem)* Ja, maar eerst nog examens. Ik mag er niet aan denken.

I: Denk dan aan iets anders. Pas op, een bananenschil. Denk aan de fuif van morgen bijvoorbeeld.

C: Ah ja, da's waar ook. Gaan jullie?

F: Wat had je gedacht? Kijk, daar loopt Ester.

Ester lopend op. Ook als atlete. Ze loopt tot bij de twee anderen.

F: Loop je mee?

E: Nee, ik heb m'n rondjes gehad. Salut. Stuur me nog een berichtje.

F: Ok. Tot morgen?

E: Morgen? Ah ja, natuurlijk! Sorry, nu moet ik er echt vandoor. *(Loopt door en af)*

F: Loop je nog een stukje mee?

C: Nee, ik kan niet meer. Lopen jullie maar verder, ik ga wat stappen.

I: Nee, dan stappen wij ook. Niet overdrijven, hé, in 't begin.

Ze stappen ter plaatse.

C: Ik denk dat ik morgen niet zo lang zal mogen blijven.

F: Allé jong, een 100-dagenfuif? Da's toch iets speciaals. Dan blijf je toch tot 't eind.

I: Dat zou bij mij niet pakken hoor.

F: Er kan toch niets gebeuren!

I: Misschien niet...maar mijn moeder ligt dan weer een hele nacht wakker, zegt ze.

C: Ik ken dat. Mijn vader heeft geen zin om mij in 't holst van de nacht te komen halen.

Ze stappen even in stilte door.

C: Sorry hoor, maar 'k moet efkes rusten.

Ze stoppen. Chris wil op de voorscène gaan zitten.

C: Oef, dat doet deugd! *(Ze ziet de bananenschil)* Wat is dat hier vandaag met die bananenschillen?

Is er ergens een gorilla losgebroken of zo?

Chris laat de bananenschil in de zaal vallen en gaat op de rand van de voorscène zitten.

I: 't Zou kunnen. Kijk daar eens.

Danny komt op en stapt naar hen toe.

D: Haha. Lopen noemen jullie dat... Ca va?

C: Min of meer.

F: Ga jij morgen naar de fuif?

D: Natuurlijk. Ik zal d'er eens een goei lap op geven. Jullie gaan toch ook?

Harry komt eraan met de step.

H: Goedenavond, geachte dames, jonge heer. Ik sta versted van zoveel sportiviteit.

F: Lach met een ander, jong.

I: Hoe lang zou jij morgen mogen blijven, Chris?

C: Om één uur zal ik moeten thuis zijn, vermoed ik.

F: Eén uur? Dan is 't de moeite niet dat je vertrekt.

D: (*Spottend*) Dan zijn die van de lagere school daar nog.

C: Ik weet het. Maar kom dat bij mij thuis maar eens vertellen.

I: En kom dan in één moeite ook eens bij mij.

F: Ik wil het wel proberen, hoor. Heb jij een uur, Harry?

H: Nee, ik heb de zware taak gekregen onze nederige woning in mijn eentje te bevolken.

F: Kunnen we dan niet bij jou komen slapen?

H: Dat lijkt mij bespreekbaar. Mijn ouders en mijn zus zijn het land uit.

D: Je zus ook? Spijtig.

I: Ester zou het moeten horen...

F: Voilà. Da's dan geregeld. Jullie ouders hoeven toch niet te weten dat er een fuif is?

I: 't Is 't proberen waard. Een mens moet af en toe eens risico's nemen, hé.

I: Ik twijfel toch nog een beetje. Ik kan dan de rest van 't jaar moeten thuis blijven...

C: En ik heb geen lief. 'k Zie me daar al staan.

I: Wat moet ik dan zeggen?

F: En ik...

I: Jij? Komaan zeg.

C: Harry, ga jij dan eens met mij dansen?

H: Als ik je daarmee een plezier kan doen, steeds tot uw dienst.

C: Beloofd, hé?

H: Een echte man heeft maar één woord.

F: Ok. Dus morgen om zeven uur bij Harry.

H: Acht uur. Zeven is te vroeg. Ik moet me toch wat fatsoeneren. En dat is geen sinecure.

F: Goed. Acht uur dan. Danny verwittigt Ester, Chris Gina, Harry en Jürgen en ik zal Alex op de hoogte brengen.

I: Dat hadden we wel gedacht.

F: Wou jij het doen?

I: Nee, nee, doe gerust.

Iedereen af (Tot morgen... Bel je nog eens?...- Hebben wij iets te doen voor morgen?...)

Noot: Fien gaat als eerste af, want ze moet onmiddellijk weer op.

Alex en Fien komen elk van een kant op. Volgsports.

F: Dag Alex.

A: Dag Fien.

F: We hebben afgesproken dat we morgen allemaal bij Harry gaan slapen. Zijn ouders zijn weg. Afspraak om acht. Gaat dat voor jou?

A: Dat gaat zeker voor mij. Gaan we samen?

F: Bah ja. Kom je me halen?

A: Kwart voor acht?

F: 't Mag wat vroeger ook...

Stilte.

F: Ga je morgen eens met mij dansen?

Stilte.

A: Graag... (Neemt haar handen) Ga jij me dan 's nachts naar Harry brengen?

Stilte.

F: Ja... Ga jij me dan instoppen?

Stilte

A: Als jij ervoor zorgt dat ik niet naast Harry lig, want ik vertrouw die gast niet helemaal.

Stilte.

F: Ik denk niet dat je bang moet zijn. Maar ik zal ervoor zorgen.

Stilte.

F: Ik zie u graag.

A: Ik u ook

Zoen. Af als koppeltje.

De bananenschillenlegger sluipt via de zaal op en legt de schil met zorg terug waar ze lag. Af langs dezelfde weg. Intussen zetten de toneelmeesters die mekaar tegelijk steunen en tergen een barkruk in het midden van de scène.

Kenwijsje.

Merel spreekt

Liefde

Merel komt op zoals we het van haar gewoon zijn en gaat zitten.

Goede avond.

Pauze.

Rond (Datum: dag + maand) word ik altijd een beetje verliefd. Ik voel dat. Ik heb een licht zweverige gewaarwording. En mijn ademhaling is wat onrustiger. En ik zweet meer. En ik was mij grondiger. En ik bloos wat. En ik sta vroeg op. En ik stuur sms-jes. En soms tril ik...

Pauze

Ik denk dat dat komt omdat ik ooit eens iemand heb ontmoet op (Datum: dag + maand) Op een fuif.

Pauze

Het was een jongen. Mooi was hij niet, maar wel lief. Slim was hij ook niet, maar wel attent.

Pauze.

Hij was klein... Hij was héél klein (*Ze kijkt naar beneden, alsof ze hem ziet staan*), maar hij had een groot hart. En kon hij niet echt goed stappen, hij kon toch goed dansen.

Pauze.

Hij had een naam... denk ik toch...

Pauze.

We beleefden de avond van ons leven. Wij waren voor elkaar gemaakt. Wij waren bliksem en donder, spiegel en spiegelbeeld, kano en roeispaan, versnellingsbak en pook, ... Jane en Tarzan.

Lange pauze.

'k Heb hem nooit meer teruggezien.

Pauze.

Maar dat leren ze je niet op school, hoor.

Vrijdag, dag van Freya, godin van de Liefde

Scherf: 'Vrijdag, dag van Freya, godin van de Liefde'

Muziek: live-orkest met 'It's so easy' van Linda Rondstadt.

Scherf : Fragment uit 'Romeo en Julia' van Baz Luhrman.

Yna en Amoratix staan bij mekaar en plannen hun coup om M. X te verdrijven.

M. X. (*Op*) Oh, Amoratix. Wat hebt gij toch gedaan?

Dat ge uw volk en uw meester in de kou laat staan?

Ook gij, Amoratix, mijn zoon. Laat gij mij in de steek?

Dit is mijn einde. Hoor hoe ik smeeek.

YNA. Gij hebt ons al lang genoeg bedrogen.

Liefde kan uw toorn niet langer gedogen.

Verdwijn naar het Walhalla. Het is de hoogste tijd.

Laat XY-land in vrede leven. Wees daartoe bereid.

Geen betere dag voor uw aftocht valt te bedenken.

Dan vrijdag, die ons de bevrijding zal schenken.

AM. Meester X, de wereld bestaat niet meer uit X of Y.

Voortaan noemen we hem XY, wat er ook van zij.

YNA: Vrijdag wordt uw dag van onheil en rampspoed.

Oh, dag van Freya, die de liefde zegevieren doet.

Breng vrede in de hemel en op de aarde.

M.X. Bedrog en verraad? Zit het zo, mijn waarde?

Nee, ik geef me niet gewonnen.

Deze oorlog is amper begonnen.

De Y-tjes komen op. Ze zullen rond M.X dansen en hem plagen tot hij boos af gaat. Dan Y-tjes af.

Schermb: beelden van een echografie.

Muziek: Enya.

Dansers op. De twee figuren die als embryo gekleed zijn, dansen nu op de voorgrond.

Marcelleken van Testis.

De toneelmeester laveert tussen de dansers door. Met veel moeite slaagt hij erin een grote pot op de barkruk te plaatsen.

Muziek: Bonanza.

Marcelleken komt opgetrippeld. Hij is een spermatozoïde met een reusachtige stopnaald als een degen aan zijn zijde. Als hij stapt, houdt hij de knieën tegen mekaar, zodat hij kleine pasjes maakt. Terwijl hij spreekt maakt hij rondjes op de scène.

MARCEL:

Allemaal de goede avond. Ik ben Marcel. Of zeg maar Marcelleken. Marcelleken van Testis. Ik ben een zaadcel in het diepst van mijn gedachten. Ik kreeg het leven om het leven door te geven. Ik ben geboren in de diepste spelonken van Testis, in het land van Fallus. Maar nu ben ik er, zie. En nu ga ik mijn gangen eens gaan! Ze zullen er hierboven nog jaren over spreken. Ik ben eindelijk voltooid en ik ga langs cel en ei eens flink met mijn staartje kwispelen.

De studiemeester komt op terwijl hij de vloer veegt. Hij draagt wel dezelfde kleren als op blz. 17, maar toch zien we dat er hier en daar details gewijzigd zijn. Hij is bv. groen geschminkt.

STUDIE:

Wel, Marcelleken? 't Is niet omdat gij een jongere staart hebt en de mijne ver versleten is, dat ge te laat moet komen. Welk excuus hebt ge nu weer uit uw duim gezogen?

MARCEL:

Ik te laat? Maar ik ben hier de eerste, meneer. Al de anderen moeten nog komen.

STUDIE:

Ja, dat zal wel. Ge moet niet vragen hoe rap dat die dan zijn. Het gaat bij deze lading precies nog trager dan bij de vorige.

MARCEL:

Dat komt omdat onze kwaliteit aan het dalen is. Die van vroeger waren naar 't schijnt veel rapper.

STUDIE:

Dat schijnt niet alleen, dat is ook zo. Een reden te meer om niet rond de pot te draaien en u een beetje rapper te haasten. Straks gaat de grote poort dicht en dan staat ge daar te staan gelijk een half pond vijgen. Bewijs eens dat gij nog van de goede soort zijt.

MARCEL:

(Is gestopt met ronddarren) 'k Zal mijn plan wel trekken.

STUDIE:

Zeggen, ja! Maak dat ge weg zijt, verdorie. Ge moest al lang bij de Wijze Wijzer zijn. Of gaat ge liever terug naar 't kweekkot?

MARCEL:

De Wijze Wijzer? Als ik daar nog naartoe moet! En ik ben al zo moe.

STUDIE:

Van niks te doen. Tedju, Marcelleken! Zorg dat ge de eerste bij het ei zijt of ge hebt prijs.

MARCEL:

Maar waar is de Wijze Wijzer?

STUDIE:

Volg de weg die ik heb schoongeveegd en ge kunt hem niet missen. *(Vegend af)*

De toneelmeesters halen de pot weg, terwijl ze voortdurend naar mekaar uithalen.

MARCEL:

Ik ben een zaadcel.

Dat begrijp je wel.

Maar ik weet niet goed,

Waar ik heen moet.

Wijze Wijzer,

Maak me blijer.

Toon de weg.

Marcelleken maakt een loopje over de scène en daar komt de Wijze Wijzer, gekleed als metronoom. We horen ook het getik.

MARCEL:

Ook een goeiedag. Zijt gij de Wijze Wijzer?

WIJZER:

(Spreekt eentonig op het ritme van de metronoom) Daar – zeg je – het.

MARCEL:

Amai, wat een chance. Kunt ge me dan zeggen door welke wateren ik moet zwemmen om in het rijk van Ovaria te komen?

WIJZER:

Natuurlijk. – Vermijd – de ridders van – Preventia. Stuur – uw staartje – langs – de paden van – Uterius, – tot aan de – eerste – ovulatie. – Ga rechtdoor.

MARCEL:

Ja, maar ik bedoel nù, is 't nu naar links of naar rechts?

WIJZER:

Volg – mijn – pijl.

We horen de metronoom die steeds maar luider tikt. De WW zegt op hetzelfde ritme “Langs hier – Langs daar” tot Marcelleken er op de zenuwen van krijgt. Plots stopt de metronoom. Een hand in de vorm van een pijl schiet uit en wijst naar... de zaal.

Marcel volgt argeloos de pijl, maar houdt zich op tijd in en wankelt op de rand van de voorscène.

MARCEL:

AAAAH! Daar is alleen maar een donkere, zwarte afgrond vol monsters en demonen! Niet met mij, hé makker! Ik neem de andere kant.

WIJZER:

Gij zijt – precies – niet zo dom - dan ge – eruit ziet. - Ge hebt – de proef – goed – doorstaan. - Het ga – u goed. *(Af)*

MARCEL:

Ge moet niet vragen wat dat gaat worden na mijn geboorte!

RIDDER:

(Op) Hou uw kwispel in, gij vervloekte en vermaledijde spartelende spermarcel. Gij zult uw queeste en zoektocht naar het grote ei niet voleinden en voltooien, want ik, Condomium, zal u vernietigen en verdelveren! Verdedig en verweer u tegen Spiralis, mijn onoverwinbare en nooit eerder verslagen zwaard! *(Hij trekt een spiraalvormig zwaard)*

MARCEL:

Pf! Ge denkt toch niet dat ik mij door een karnavalszot gelijk gij ga laten tegenhouden, zeker? Hier zie manneke, met een onnozele stopnaald ga ik u het leven zuur maken!

Marcelleken trekt de stopnaald. De degens worden even gekruist en Marcelleken steekt.

RIDDER:

AAAAH!! Ik ben gescheurd en doorprikt! Het leven ontvlucht mij en loopt uit mij weg! *(Hij sterft krampachtig)*

MARCEL:

Voilà! Dat hadt ge van mij niet gedacht, hé?

STEM:

(‘Dingdong’ zoals op de luchthaven) Wij verzoeken de passagiers zich naar de grote poort te begeven. Gelieve uw instapkaart bij de hand te houden.

MARCEL:

Oeioei, Marcel jong. Ik denk dat ge een beetje te veel gezeverd hebt. Ge zult u moeten haasten! *(Trippelt af)*

STEM:

Laatste oproep. De grote poort naar het ei zal zich zo dadelijk sluiten. De passagiers gelieven zich zo snel mogelijk naar de uitgang te begeven. Dit is een rookvrije vlucht. Wij wensen u een fijne versmelting. We hopen dat we uw nakomelingen mogen verwelkomen op één van onze volgende vluchten.

Kenwijsje.

Merel spreekt

Clowns

Merel komt op zoals we dat van haar gewoon zijn en neemt plaats op het barkrukje.

Goede avond.

Pauze.

Laatst ben ik naar het circus geweest. ’n Groot circus, hoor. Helemaal rond.

Pauze.

Zo zijn circussen nu eenmaal. Rond.

Pauze.

Vraag me niet waarom er geen vierkante circussen zijn, want dat weet ik niet.

Pauze.

Waarschijnlijk omdat circussen... rond zijn. Zoals appels, radijsjes, eieren... Hoewel... Van die laatste kun je misschien zeggen dat ze bijna rond zijn.

Pauze.

Ik heb nogal wat afgelachen, hoor. In dat ronde circus.

Pauze.

Vooral met de clowns. Clowns zijn rare mannetjes. Hun specialiteit is vallen.

Pauze.

En opstaan.

Pauze.

En toch moest ik smakelijk lachen. Achteraf vertelde iemand me dat clowns in werkelijkheid niet grappig zijn.

Pauze.

Omdat vallen pijn doet en je daar niet zou mogen mee lachen.

Pauze.

Maar dat leren ze je niet op school, hoor.

Merel af. Paspop in zuil van licht.

Muziek: circusmuziek.

De toneelmeesters komen op. Ze dragen beide de rode neus en het jasje van de clown. Ze maken de scène leeg als echte clowns. Wanneer ze breed lachen, zien we dat ze een aantal tanden kwijt zijn. De paspop blijft staan.

Minimum licht over de hele scène.

M.X. komt op. Hij draagt de zwarte kapmantel.

Mr. X. Nooit eerder werd mijn gezag derwijze ondermijnd en aangetast,

Vandaag word ik verraden, uitgespuwd, door Amoratix, de verliefde kwast,

Heulend met de Y-tjes in één bende,

Oh Mater XY, wat een ellende!

Hij richt zich tot de paspop.

Freya, godin van de liefde, wees vervloekt,

Denk vooral niet dat de X-men worden opgedoekt.

De eenheid van X en Y mag niet voortbestaan.

Wat denkt ge wel? Meester X heeft nog niet afgedaan!

Nooit! De dag der wrake is uw dag, vrijdag.

De afrekening krijgt nu haar beslag.

Hij wil rechtsvoor aflopen, maar struikelt over de bananenschil en valt.

Mr. X. Au! (*Kermend*) Wat is de weg der wrake glibberig en glad,

Hier lig ik nu, gebroken en ontziend op mijn... op mijn... rug!

Bij de val, alleen lichtzuil op de paspop.

De X-men en de Y-tjes komen op en dragen Mr. X in triomf af.

Muziek!

Harry komt zijn jasje en zijn sjaal op de paspop hangen.

XY-SOAP

Zesde tafereel. Liefde alom

Volle licht.

Harry is de gastheer. Hij is helemaal opgekleed. Hij is in zijn nopjes. We horen een klopper i.p.v. een bel. Harry laat Inne, Fien en Alex binnen.

I: Hallo! Is 't hier dat Samson woont?

F: Zijn we de eersten? Acht uur was toch afgesproken, niet?

H: Ja. Alles komt in orde. Ga zitten of liggen of blijf staan, doe alleszins alsof je thuis bent.

Geluid klopper.

H: Nog volk. Excuseer, de bel doet het niet.

I: Dat wisten we al.

Danny en Ester komen binnen. Iedereen groet iedereen. (Ca va? In vorm? Enz...) Iedereen is duidelijk in vorm en de verwachtingen zijn hoog gespannen.

H: Mag ik jullie een aperitiefje aanbieden?

ALLEN: Graag. Met plezier. Je hebt er je werk van gemaakt. Enz...

E: Ja, zeg! Harry, da's grote klasse, jong.

A: Kunnen we een streepje muziek krijgen, Harry?

H: Vanzelfsprekend. Mag ik jullie mijn huisorkest voorstellen?

Harry toont het orkest dat onmiddellijk begint te spelen. Applaus van de vrienden. !!Orkest in sourdine tijdens dialogen!!

H: Ga uw gang, jonge heer, dames. Als jullie mij even willen excuseren.

E: Kan ik helpen, Harry?

H: Graag.

Harry en Ellen af. Een streepje muziek door het huisorkest.

D: Hoe laat denken jullie te vertrekken?

I: We hebben toch nog even. Gina en Chris zijn hier trouwens nog niet.

A: En Jürgen.

I: Och ja. Waar zit die trouwens? Da's lang geleden dat we hem nog gezien hebben.

Harry en Ellen komen binnen met aperitief en hapjes.

I: Harry, heb jij Jürgen kunnen bereiken?

H: Ja. Maar hij kwam niet. Hij had al met Gina afgesproken.

A: Dat meen je niet?

I: Jürgen met Gina? En Gino dan?

H: Dat was een vergissing.

A: Dus toch...Dat weten we dan ook weer... Op wie klinken we?

I: Op ons!

ALLEN: Op ons!

D: Zijn we weg?

F: Rustig, jong. Zo gehaast.

E: Voel je je niet op je gemak, misschien?

H: Doe alsof je thuis bent, Danny.

A: Is het wel veilig om zoiets tegen Danny te zeggen?

H: Van mij mag alles, zegt mijn vader altijd, als je de hond maar uitlaat.

E: Je hoeft niet bang te zijn. Hij is héél braaf. (*Geknuffel met D.*)

Deurklopper.

H: Dat zal Chris zijn. (*Gaat openmaken*)

C: Sorry, dat ik wat later ben. (*Ze is mooi uitgedost en heeft bloemen meegebracht*)

H: Voor zover ik weet zal de laatste altijd de eerste zijn. Dus, het geeft niet, meisje.

D: Nee? Straks is de fuif gedaan. Zijn we nu eindelijk weg?

C: Ik heb een bloemetje meegebracht. Voor jou.

H: Voor mij? Dat had je... Ik bedoel... Het was niet... (*Neemt de bloemen aan*)

D: Voor de eerste keer in zijn leven geraakt hij niet uit zijn woorden. Wel, wat heb je daarop te zeggen, slimme?

H: Ik... Ik weet niet wat ik moet zeggen.

Iedereen lacht.

Dan legt Harry de bloemen, haast met eerbied, aan de voet van de paspop. Lichtzuil op de paspop.

A: En nu?

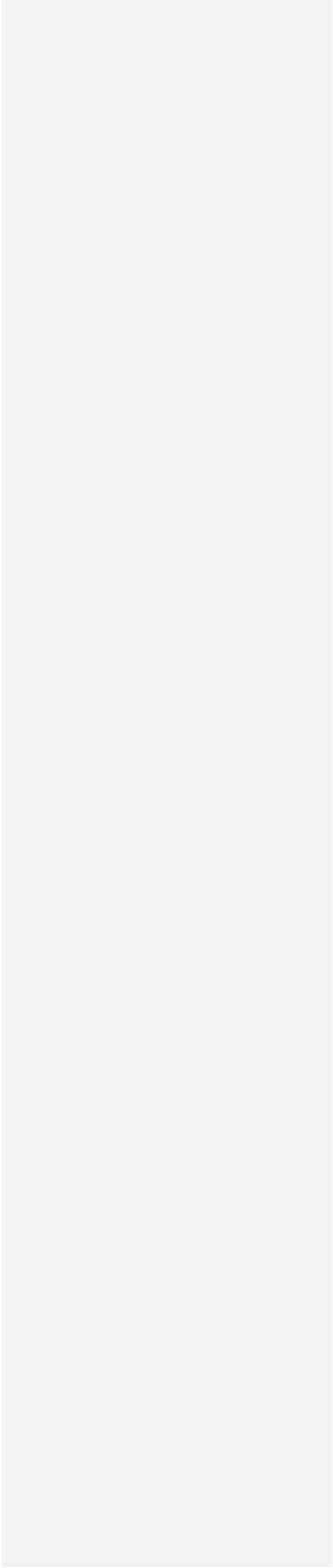
F: Komaan, we vliegen erin!

Ze verlaten enthousiast het huis. Harry neemt zijn jasje, slaat zijn sjaal om en gaat hand in hand af met Chris.

Muziek

Licht: fade-out naar black-out.

* *
*

E p i l o o g

De Fuif. Apotheose.

Volle licht. Het live-orkest speelt.

Iedereen is aanwezig. Ook het koppel Gina en Jürgen.

De koppeltjes Gina/Jürgen en Alex/Fien en Chris/Harry en Danny/Ester dansen verliefd.

De dansgroep komt op. Het is de bedoeling dat alle spelers/ (eventueel) medewerkers op de scène komen om het finalelied te zingen.

Suggestie: de Y-tjes kunnen hun werkstuk tonen (t-shirt, doekje, kussentje... waar XY of de naam van de school op staat) waar ze een heel stuk door aan gewerkt hebben.

Finalelied

Ik kom naar (naam van de school)

Melodie gebaseerd op 'Narcotic' van Liquido.

Je bekeek het met een lach,

Dat deed je elke dag,

Want school is meer dan dat.

Herken je nog je jeugd,

En de dag waarop 't begon,

Op de stoel waar je nu zit.

Heb je geprobeerd je klas te vinden?

Was het zo – je had het goed,

Je zag er nieuwe vrienden.

...verdwaasd door liefdeswoorden,

Warmte in je hart.

Ik vind 't niet erg,

Ik voel me goed.

Ik kom naar... (bis)

Nu je brein zo mooi gevormd,
Geest getooid met kenniskracht,
Door je leraars, dag en nacht.
Ach, je werd zo'n klasse apart,
Goed gegroeid tot man of vrouw,
Vanbinnen een gouden hart.

Elke morgen vroeg uit bed,
Nooit te laat en altijd net,
Liet je 't school nooit in de steek.

...verdwaasd door liefdeswoorden,
Warmte in je hart.

Ik vind 't niet erg,
Ik voel me goed,
Ik kom naar... (bis)

En je komt terug,
Naar de pracht van XY-land,
XY-land,
En ik roep jouw naam,
Alsof je nooit bent weggeweest.

En je komt terug,
Naar de pracht van XY-land,
XY-land,
En ik roep jouw naam,
Mijn XY-land.

E i n d e

Korte inhoud

MATER XY.

Nico VAN DEN BORRE
Joost DELCOURT
Hedwig COOREMANS

Hoewel MATER XY bestaat uit een aantal taferelen en sketches, verdeeld over 5 schooldagen, kan je niet spreken van een revue. Verscheidene verhalen die ogenschijnlijk niets met mekaar te maken hebben, kruisen elkaar. Er is wel degelijk een rode draad en het stuk is voor een groot deel opgebouwd uit parallelle gebeurtenissen, die afgewisseld worden met sketches die allemaal iets te maken hebben met het schoolleven en het wel en wee van de studenten.

De (school)wereld wordt vanuit de Matrix XY bestuurd door Meester X, die Miss Y en haar gevolg aan zijn gezag wil onderwerpen. Zijn opzet mislukt echter dank zij de liefde van Amoratix en Yna. Alle geruzie/vriendschap in de matrix heeft natuurlijk zijn invloed op de schoolwereld, waar ook kleine oorlogjes worden uitgevochten, maar waar echte verzoening ook een belangrijke rol speelt. M.a.w. als het in de hogere sferen regent, dan druppelt het in de schoolwereld.

Met veel afwisseling en een flinke brok humor is dit een origineel schooltoneel, waar heel wat leerlingen en leerkrachten genoeg zullen aan beleven.

We denken dat we tegemoet komen aan de verzuchtingen van vele (school)regisseurs die op zoek zijn naar een origineel schooltoneel.